

NIECH ZYJE RZĄD ROBOTNICZY I WŁOSCIANSKI

Redakcja przyjmuje interesantów od 1 i pół do po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada.

Administracja czynna od 9 do 5 bez przerwy
Kasa czynna od 12 do 2-iej.

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem

ROBOTNIK

CENTRALNY
ORGAN P.P.S.

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

NIECH ZYJE SOCJALIZM!

WARSZAWA, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 776-70.

DYREKCJA — tel. 720-13.

ADMINISTRACJA — tel. 313-80

DRUKARNIA — tel. 773-43.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. 175

CENA NUMERU 20 GROSZY

W poszukiwaniu wyjścia

Prezes Rady Ministrów Republiki francuskiej p. Laval udaje się w tygodniach najbliższych do Stanów Zjednoczonych Ameryki Północnej na zaproszenie prezydenta Hoovera. Ktoś nazwał to zapowiedziane spotkanie

„spotkaniem Złota ze Złotem”.

Istotnie, Stany Zjednoczone i Francja skupiają dzisiaj w swoich rękach lwią część światowych zapasów „szlachetnego metalu”, a — co ważniejsze — kapitał finansowy Ameryki i kapitał finansowy Francji stanowią w tej chwili „armię główną” całego międzynarodowego kapitału finansowego.

To też konferencje Laval z Hooverem budzą już z góry duże nadzieje w kręgach teoretyków i praktyków myśli kapitalistycznej; przypuszczają tam, sądząc z prasy, że narady waszyngtońskie dzwigną zakrojony na wielką skalę

plan ratowania kapitalizmu

w drodze planowej właśnie akcji międzynarodowej, akcji, która musi doprowadzić się koniec końców do faktycznej dyktatury finansjery nad narodami, słabszymi gospodarczo; ba! cóż tu mówić o „narodach, słabszych gospodarczo”, skoro Wielka Brytania odczuła na sobie tak bezpośrednie skutki „rozmachu” politycznego t. zw. sfery finansowych.

Z drugiej znowu strony bardzo poważną robotę i teoretyczną, i praktyczną wykonywa Międzynarodówka Komunistyczna, a raczej

aparatus państwowy Sowietów,

dla którego „Komintern” jest — od czasu zwycięstwa Stalina — więcej narzędziem propagandy zewnętrznej, niż celem samym w sobie. Praca mężów zaufania kapitału finansowego i praca mężów zaufania komunizmu, — obiedwie zbiegają się ze sobą w jednym punkcie; obiedwie — mianowicie — stawiają przed ludzkością, a więc i przed Polską, dylemat:

„albo dyktatura kapitału finansowego, albo dyktatura komunizmu”;

wybierajcie! Warto podkreślić, że zagadnienie wygląda tak, a nie inaczej, nawet dla zupełnie poważnych przedstawicieli myśli liberalnej, myśli chrześcijańskiej - społecznej, myśli konserwatywnej tak samo dobrze u nas, jak i gdzieindziej.

Gdyby dylemat, o którym mówimy, istniał naprawdę, — sprawa przedstawiałaby się beznadziejnie; ludzie nie zdają sobie sprawy najczęściej, że z takiego pojmowania sytuacji wynikają z koniecznością nieubłaganą dwa wnioski:

likwidacja idei wolności człowieka, likwidacja rzeczywistej niezależności narodowej,

zwłaszcza dla Polski.

Niepodobna przytoczyć w dziejach przykładu doktryny więcej pesymistycznej, więcej rozpaczliwej, więcej bierniej, niż pogląd pisarzy i działaczy, przyjmujących ów, narzucony im, dylemat. Odrzuca go kategorycznie i bezwzględnie

myśl socjalistyczna.

Socjalizm reprezentuje zasadę zespolenia społeczeństwa środków produkcji i wymiany z wartością jednostek i grup, jako świadomych twórców historii. Socjalizm reprezentuje poszanowanie człowieka w społeczeństwie „organizmie” gospodarczym. Socjalizm reprezentuje ideę demokracji, jako metody rządzenia w „okresie przejściowym” i jako metody rządzenia w społeczeństwie już socjalistycznym. Socjalizm reprezentuje zarazem określony system wychowawczy, budzący w masach po-

„Wolność prasy” w... Radomiu

JAK SKONFISKOWANO „ŻYCIE ROBOTNICZE”?

(Telefonom od własnego korespondenta)

Tak, jak p. Kostek - Biernacki jest według opinii nowogrodzkiej „czwartej brygady” ni mniej, ni więcej, jeno „władcą Ziemi Nowogrodzkiej”, — tak samo p. starosta Maćkowski jest we własnym przynajmniej przekonaniu „władcą powiatu radomskiego” i miasta Radomia, przytem ustawy i przepisy grają tu rolę zgoła drugorzędna.

W piątek ubiegły punktualnie o g. 12 w południe przesłano do cenzury kolejny zeszyt „Życia Robotniczego” — tygodnika socjalistycznego w Radomiu. O g. 4 pp. przybyła policja i..

zabrała cały nakład. Uplynęło dwadzieścia godzin. Nikt nie otrzymał ani orzeczenia o konfiskacie, ani też wiadomości, co mianowicie zostało skreślone przez p. cenzora. Tymczasem

posterunek policji siedzi sobie w drukarni, „pilnuje” składu numeru i przestrzega, by — broń Boże — nie poczyniono jakichkolwiek zmian.

Gdy redaktor „Życia” zgłosił się do p. Maćkowskiego, by otrzymać wiadomość, jakie artykuły czy też jakie ustępy artykułów uległy konfiskacie, p.

Maćkowski.. nie był łaskaw go przyjąć. Policjanci zaś twierdzą, że redakcja otrzymała zawiadomienie o konfiskacie w.. poniedziałek.

Chyba wystarczy tych przykładów „praworządności” radomskiej? Metoda p. Maćkowskiego zakładała Radom do syta, jeszcze w okresie kampanii wyborczej. Czas więc najwyższy, by osoba p. Maćkowskiego oraz jego „przemiany” polityczne,

by to wszystko zostało przedstawione narodowi dokładnie z trybuny sejmowej.

KATASTROFA POWODZI

WISŁA CIĄGLE PRZYBIERA POD KRAKOWEM

Powódź w woj. krakowskim w dalszym ciągu zagraża b. poważnie ludności.

Wisła pod Krakowem ciągle przybiera. Przedmieścia Dąbie i Dębiki zostały zalane. Pod wodą znajduje się tor kolejowy między Krakowem a Kołomyżowem.

Również klęskę powodzi odczuwają bardzo dotkliwie okolice Krakowa.

Zalane zostały gminy: Kryspinów, Piekary i inne.

Sytuacja w pow. chrzanowskim jest bardzo poważna.

Na linii Trzebinia — Skawina stanął pod wodą pociąg, idący w stronę

Wadowic. Komunikacja pieszka i kółowa z Oświęcimiem została zupełnie przerwana.

Dunajec również przybiera.

Jedynie sytuacja powodziowa na terenie województwa śląskiego ulega

pewnej poprawie.

Nowe aresztowania

W związku z morderstwem Hołówki

PAT donosi, iż w wyniku pościgu za mordercami Hołówki, aresztowani zostali dwaj Ukraińcy: Eljasz Buturyn i Leon Kryśka. Władze sądowe postanowiły utrzymać wobec nich areszt.

**

Eljasz Buturyn jest absolwentem gimnazjum; ma lat 22. Przed rokiem skazany został przez okręgowy Sąd Wojskowy w Poznaniu na 18 miesięcy więzienia za dezercję. Kary nie odsiedział, ale zbiegł w czasie

przevożenia z Poznania do Gródka Jagiellońskiego, gdzie miał być przesłuchiwany w sprawie o sabotaż. Poszukiwany był listami gończymi. Leon Kryśka ma lat 25; jest słuchaczem Politechniki w Gdańsku.

W przededniu nowych wyborów w Wielkiej Brytanii

ROZWIĄZANIE PARLAMENTU.

Angielskie koła polityczne przypuszczają, że rozwiązanie Izby gmin nastąpi już w

środe, dn. 30 września;

nowe wybory odbyłyby się w takim razie w

dn. 28 października.

Podobno Rząd powziął już w tej sprawie decyzję ostateczną.

CZY BĘDZIE KOALICJA
MIĘSZCZAŃSKA?

Czynione są uprzejme starania, by konserwatyści i liberałowie poszli

do wyborów razem; trudność główna — to sprawa

ceł ochronnych;

część liberałów jest im stanowczo przeciwna; na czele tego odłamu stoją Lloyd George i Samuel. Dotychczasowe rokowania na ten temat z konserwatystami nie dały rezultatu.

PROGRAM PARTII PRACY.

Tow. Artur Henderson rozwinął w mowie, wygłoszonej w Buruley program wyborczy Partii Pracy.

Na pierwszy plan wysuwa się postulat

kontroli nad bankami;

inne postulaty dotyczą uspołecznienia przemysłu o charakterze użyteczności publicznej, względnie kontroli nad nim, oraz przywrócenia poprzednich norm zasiłków dla bezrobotnych.

Kampania wyborcza przejdzie, jak się zdaje, pod hasłem, sformułowanym przez Kongres Związków Zawodowych:

„albo banki będą rządziły narodem brytyjskim, albo naród brytyjski będzie rządził bankami”.

Zmiana konstytucji w Estonii

W Estonii toczą się obecnie rokowania między stronnikami o zmianę konstytucji. W czasie ostatnich obrad przedstawicieli poszczególnych ugrupowań ustalono, że wszystkie stronnictwa zgadzają się na zmianę konstytucji w kierunku wprowadzenia urzędu prezydenta.

Dotychczas, jak wiadomo funkcję głowy państwa pełnił w Estonii prezes Rady Ministrów.

Prezydent ma być wybierany na 5 lat, przyczem przysługiwać mu będzie prawo wydawania dekretów z mocą ustawy, rozwiązywania i zwoływania Sejmu.

Wobec ustalenia tych zasad w najbliższym czasie ma być opracowany odpowiedni projekt, i prawdopodobnie Sejm jeszcze przed nowymi wyborami, które odbędą się w maju roku przyszłego, przeprowadzi odnoszącą zmianę obowiązującej konstytucji.

stanu, niż panika umierających klas, niż machinacje „rekinów” bankowych.

To są najbliższe zadania wspólne Egzekutywy Międzynarodówki Socjalistycznej i kierownictwa Międzynarodówki Zawodowej. Wpływ Socjalizmu polskiego na bieg wypadków zależy od tego, czy zdobędziemy i jak prędko zdobędziemy demokrację w Rzeczypospolitej niepodległej.

Mieczysław Niedziałkowski.

ALEKSANDER SKRZYŃSKI

Zginął w katastrofie samochodowej dn. 25 b. m.

Na str. 2-iej podajemy wspomnienie poświęcone Zmarłemu.

SPRAWA BRZESKA SPRZECIW OBRONY

Jak się dowiadujemy, obrońcy tych b. więźniów brzeskich, którym doręczony został akt oskarżenia zgłosili w dn. 25 września

sprzeciw

przeciwko temu aktowi. Sprzeciw zarzuca — według poglądów, kursujących w kuluarach sądowych — aktowi oskarżenia, że nie wskazano w nim miejsca popełnienia czynów, zarzucanych oskarżonemu; w tych warunkach powstaje uzasadniona wątpliwość, czy warszawski Sąd Okręgowy jest tutaj sądem właściwym, skierowanie sprawy do Sądu warszawskiego

nie opiera się

na literze prawa. Nie jest — w konsekwencji — zrozumiałe dlaczego warszawskie władze sądowe zostały powołane do doręczania oskarżonemu aktów oskarżenia, skoro niewiadomo, na jakiej podstawie sprawa znalazła się akurat w warszawskim Sądzie Okręgowym, a nie w jakimkolwiek innym.

Dziwnem się wydaje, że w tak doniosłej dla obozu „sanacyjnego” sprawie wygotowano akt oskarżenia z pominięciem

elementarnych wymogów

procedury Art. 279 postępowania karnego głosi wyraźnie, że akt oskarżenia winien zawierać

wskazanie miejsca

popełnienia danego czynu. Jeżeliby nawet stanąć na stanowisku władz prokuratorskich że Krakowski Kongres Obrony Prawa i Wolności Ludu powziął istotnie „uchwały rewolucyjne”, to i w tym wypadku właściwym Sądem winien być

Sąd Okręgowy w Krakowie z udziałem przysięgłych.

Zgodnie z procedurą sprzeciw obrońcy będzie rozpatrywany na posiedzeniu niejawnym przez Sąd Okręgowy w Warszawie. Posiedzenie to odbędzie się podobno

w poniedziałek,

co wskazuje raz jeszcze na niepraktykowanie dotychczas pośpiechu w sprawie brzeskiej.

BOJKOT WYBORÓW W JUGOSŁAWII

Stronnictwa opozycyjne w Jugosławii wydały wczoraj komunikat, że nie wezmą udziału

w wyborach do parlamentu. Stronnictwa, które podpisały komunikat tworzą t. zw. kartel opozycyjny w skład którego wchodzi: Socjaliści, radykali, partia Radicza, demokraci, niezawisli demokraci, mahometanie bośniacy i serbscy rolnicy.

Reminiscencje

Jeżeli kulturę kraju mierzy się ilością zużywanego mydła, to o dobrobycie ludności najlepiej chyba świadczy liczba teatrów i miejsc rozrywkowych.

Pod tym względem będziemy — zdaje się — wkrótce przodować wszystkim krajom Europy. Wszędzie w Europie teatry zamykają się jeden po drugim. U nas natomiast zanosi się na to, że wkrótce zabraknie gmachów i sal dla tworzących się zespołów i gdyby nie to, że we wszystkich powstałych i powstających teatrach mają grać „Rozbitki”, można by zaryzykować twierdzenie, że jesteśmy jedynym na świecie krajem, gdzie dobrobyć kwitnie.

Panowie nazywający siebie „wścieklymi ryzykantami” właśnie ryzykują takie twierdzenie i zapewniają, że pomimo wszystko „byczo jest”.

Ale to dobrze. Na tak podły czas o drobina wesołości dobrze robi.

Są jednak ludzie smutniejsi „niż ludzie smutni” — jak powiada poeta — których już nic do wesołości nie pobudzi. Widziano w tym tygodniu u Loursa pewnego pana, który przeczytał całą „Gazetę Polską” od deski do deski i ani razu nie uśmiechnął się.

Był to bankier, stary Szczerbowski (Złota 98), który miał „casus pascudens” ze swoim funtem: załamał mu się.

W miarę jak ciągnął swoje „pół czarnej” wnętrza jego napelniano się czarną melancholią.

— To koniec świata — biadał przed Łotyszem, który przyszedł się do niego — sam pan powiedz, komu teraz ufać, na co można teraz stawiać?

— Postaw pan na „sanację” — doradził mu ryzy Ryżanin.

— Na „sanację”? Czy to taka waluta?

— Nie waluta, a wolta, ale narazie trzyma się w kursie.

— I nie pada?

— Nie pada i nie upadnie, co od urodzenia leży.

— Pana trzymają się żarty. Pewnie pan nic nie stracił?

— Nie miałem nic, więc nie straciłem nic. W obecnych czasach najlepiej nic nie mieć. Jest się pewnym, że ani złodziej nie ukradnie, ani egzekutor nie wyegzekwuje, ani sekwestrator nie zaskwestruje. Niema to, jak nic nie mieć!

— Tyle funtów, tyle funtów! — biadał stary Szczerbowski (Złota 98).

— Lepszy lat z częścią, niż funt szterling — pocieszał go Łotysz. A zresztą, nie martw się pan! Będzie dobrze! Znowu jest wojna. Narazie daleko od nas, ale — może się zbliżyć. Człowiekowi się zdaje, że jest młodszy o 27 lat. Znowu obja sę o uszy Laojan, Mukden, Tsingtau... Stare poczucie miejscowości! Pamiętasz pan, wówczas działo się to po konferencji pokojowej w Hadze. Dzisiaj dzieje się to samo podczas obrad komisji rozbrojeniowej w Genewie... Zapewniam pana, że za 27 lat znowu raźnić będzie jakaś komisja powszechnego pokoju i znowu będzie pan czytał: Laojan, Mukden, Tsingtau i żółci będą rznąli żółtych w imię wschodzącego słońca lub w imię latającego smoka... W takiej Japonii również jest kryzys, bezrobocie i tysiące głodujących robotników. W Chinach znowu masz pan miliony chronicznie głodujących. Na chleb dla głodnych niema, ale na wojenne pieniądze się znajdują, muszą się znaleźć.

— Słowem i na Wschodzie nic nowego?

— Ani na Wschodzie, ani na Zachodzie. Nowe rzeczy dzieją się tylko u nas. Np. zamiast likwidacji systemu mamy na razie system likwidacji. Likwiduje się przemysł, likwiduje się szkolnictwo, likwidują się ministeria i t. d. i t. d. Już dzisiaj przy pięknej pogodzie Nowy Świat i Al. Ujazdowskie, w dzień powszedni czynią wrażenie dnia świętego. Zlikwidowani kupcy, przemysłowcy, nauczyciele, artyści spacerują. Spacer nie kosztuje i nie jest opodatkowany. Jak tak dalej pójdzie, to za rok będziemy wszyscy z żonami i dziećmi stale śwętować i spacerować, spacerować, spacerować.

Ale tego nawet „Gazeta Polska” nie zaryzykuje nazwać „wyścigiem pracy”.

Weredyk.

P. KULISIEWICZ

Naczelny Komitet Stronnictwa Ludowego zawiesił posła Jana Kulisiewicza w prawach członka, kierując sprawę jego do Sądu Partijnego.

W trakcie postępowania sądowego pos. Kulisiewicz zawiadomił przewodniczącego Sądu Partijnego, że występuje ze Stronnictwa Ludowego i że składa mandat poselski.

Sąd partyjny Stronnictwa Ludowego powołany był w sprawie p. Kulisiewicza w związku z wiadomościami o poważnych przekroczeniach jakich dopuścił się na stanowisku burmistrza m. Błonia.

4 października —

„Dzień Młodzieży Robotniczej”

Ostatnie wiadomości

DEPESE — TELEFONY — WIADOMOŚCI RADJOWE

RZEKOMA CÓRKA CARA MIKOŁAJA.

Według doniesień z Nowego Yorku. Anastazja Czajkowska, która podaje się za córkę zmarłego cara Mikołaja II-go, powróciła tajnie przed miesiącem do Bawarii, gdzie zamierza zabawić tak długo, dopóki nie zdobędzie odpowiednich środków materialnych dla wytoczenia procesu o majątek pozostawiony po carze przed sądem londyńskim. Obecne miejsce pobytu Anastazji jest trzymane w ścisłej tajemnicy. Jej przyjaciółom udało się odnaleźć brata krasnoarmieja który miał uratować rękoma wielką księżniczkę od śmierci w Ekaterynburgu.

PRZEKROCZONE KREDYTY PRZY BUDOWIE PAŁACU LIGI NARODÓW.

Na posiedzeniu komisji finansowej poddano ostrej krytyce sprawę budowy nowego pałacu Ligi Narodów, przy czym różni mówcy podkreślali, że pre-

liminarz ustalony na 22 miliony franków został przekroczony o kwotę 13 milionów franków. Członkowie komitetu finansowego domagali się zerwania z obecnymi metodami i zastosowania daleko idących oszczędności.

MAHARADZA KASZMIRU W OPAŁACH.

Donoszą z Bombaju że 18.000 Mahometan, którzy dążą do obalenia maharadzy Kaszmiru, rozbiło się obozem pod Srinagar. W nocy odbyły się tłumne zgromadzenia z udziałem 50.000 osób. Policja przedsięwzięła nadzwyczajne środki ostrożności celem utrzymania porządku. Nastroj jest niezwykle podniecony.

WŁOCHY PODWYŻSZAJĄ CŁO.

Celem pokrycia deficytu tegorocznego budżetu rząd włoski nałożył 15% cło wwozowe na towary pochodzące z krajów, które nie posiadają z Włochami traktatów handlowych opartych na klauzuli największego uprzywilejowania.

nia. Dekret o zwwyżce stawek celnych wszedł w życie wczoraj rano i jest niezwłocznie stosowany przez urzędy celne.

Cło na materiały palne, węgiel kamienny etc. wynosi tylko 10% zaś zboże, na które cło było niedawno podwyższone, tłuszcze zwierzęce i roślinne dla celów przemysłowych, mineralia i t. d. zostały od zwyczajki zwolnione. Natomiast płynne materiały palne podlegają 15% podwyżce. Poza to podwyższono podatki sprzedażny od benzyny na 80, od nafty na 14 — i od innych olejów mineralnych 22 liry.

ŚMIERĆ GENERALA NIEMIECKIEGO, B. INSPEKTORA „WEHRMACHTU”.

W Dreźnie zmarł przeżywszy 78 lat generał cesarskiej armii niemieckiej Bart, były dowódca garnizonu warszawskiego w czasie okupacji niemieckiej a następnie inspektor wyszkolenia „Wehrmachtu”.

Katastrofa szkolna

W niedzielę, dn. 27 września roku bież. o godzinie 11 rano odbędzie się w sali „Ateneum” przy ul. Czerwonego Krzyża Nr. 20

Wielki wiec oświatowy „KATASTROFA SZKOLNA” Przemawiać będą: Radna Dr. Budzińska - Tylicka, senator Dr. Stefan Kopciński, radny Kazimierz Mamczar, Wł. Weychert - Szymanowska. Towarzysze i Obywatele! Wszyscy na wiec!

Niech żyje bezpłatna demokratyczna szkoła powszechna!

Wejście bezpłatne. Zaproszenia przy wejściu i w Księgarni Robotniczej, Warcka Nr. 9.

Rob. Tow. Przyjaciół Dzieci. Tow. Uniwersytetu Robotniczego. Koło Nauczycieli P.P.S. Tow. Klubów Kobiet Pracujących.

Posiedzenie Rady Ministrów

Wpiątek dnia 25 b. m. odbyło się pod przewodnictwem premiera Aleksandra Prystora posiedzenie Rady Ministrów która poza załatwieniem szeregu spraw bieżących przyjęła projekt ustawy w sprawie ustroju adwokatury. (P. A. T.)

5-LETNI OKRES APLIKACJI ADWOKACKIEJ

Przyjęty przez Radę Ministrów projekt ustawy o ustroju adwokatury przewiduje na całym terenie państwa 5-letni okres aplikacji adwokackiej.

Do okresu tego może być zaliczony czas aplikacji sądowej.

DOPLATA do biletów kolejowych NA FUNDUSZ WALKI Z BEZROBOCIEM

Na wczorajszym posiedzeniu Rady Ministrów powzięto uchwałę, wprowadzającą na kolejach polskich dopłatę do biletów pasażerskich, kwitów bagażowych i przesyłek wagonowych.

Dopłaty te, na rzecz Funduszu dla walki z bezrobociem, obowiązują od 1 października r. b. do 15 kwietnia 1932 r.

Wysokość ich wynosi: dopłata do biletów 10 groszy, (wyłączone od tego są bilety, których cena nie przekracza 2 złotych); 50 groszy od każdej przesyłki bagażowej i 1 zł. 50 gr. od każdej przesyłki wagonowej.

UMOWA POLSKO-CZESKA

Wczoraj nastąpiło zakończenie konferencji polsko - czesko-słowackiej i pod pisanie 4-ech umów statutu regulującego stosunki prawne, gospodarcze i komunikacyjne na granicy polsko - czesko-słowackiej.

Przy otyłości, pobudza naturalna woda gorzka „Franciszka - Józefa” przemianę materii w organizmie i wpływa na wysmukłość kształtów. Żądać w aptekach i drogeriach.

Aleksander Skrzyński

W tragicznej katastrofie samochodowej zginął w piątek ubiegły s. p. Aleksander Skrzyński, dawniej parokrotny minister spraw zagranicznych i premier ostatniego Rządu Koalicyjnego.

Skrzyński ma swoją kartę osobną w dziejach Rzeczypospolitej Polskiej; z nazwiskiem jego pozostaną związane trzy zdarzenia o znaczeniu pierwszorzędnym:

1) uznanie granic wschodnich Polski przez Europę Zachodnią, a więc i rozstrzygnięcie ostateczne sprawy wileńskiej;

2) wkroczenie Polski na drogę polityki pokojowej i zdobycie dla niej „miejsc pod słońcem”, jako dla samodzielnego i niezbędnego czynnika pokojowego w świecie (protokół genewski);

3) udział Polski w umowach locarneskich; wtedy, w „epoce Locarna” uważano, że zbliżenie francusko - niemieckie nie może być ziszczone bez Polski, bez zbliżenia polsko - niemieckiego; dzisiaj... jest trochę inaczej.

Aleksander Skrzyński wyprowadził Rzeczpospolitą z poplątanej gęstwiny sprzecznych posunięć, przeróżnych „chytrości”, zawikłanej „gry” p. Patka w „sprawie” Borysowa i t. p. Świat zaczął nam ufać, zaczął pojmować, że Polska jest naprawdę „koniecznością europejską”. Byliśmy u progu wielkiego szlaku historii. Nie jest winą Aleksandra Skrzyńskiego, że nie udało mu się dokończyć swego dzieła.

Skrzyński należał do wyjątków niemiernie rzadkich wśród arystokracji polskiej; rozumiał całą wagę dziejowego ruchu socjalistycznego, rozumiał przyczyny zachwiania starego ustroju i rozumiał, że niema już powrotu do sytuacji gospodarczej i społeczno - politycznej z przed wojny. Z tego zrozumienia wyciągał wnioski praktyczne. Zapewne, popełniał takie czy inne błędy taktyczne. Wszyscy je popełniali. Ale był to człowiek nie na miarę przeciętną.

Polska traci wraz z jego przedwczesną śmiercią bardzo wiele.

S. K.

„OSZCZĘDNOŚCI”

Polityka „oszczędnościowa” wyraża się, jak dotąd, w 1) obniżce płac pracowniczych, w 2) skreślaniu na wszystkich stronach wydatków rzeczowych, często naprawdę niezbędnych, w 3) redukcjach personalnych, nieraz tragicznych dla poszczególnych jednostek i rodzin, zawsze kurczących coraz więcej spożycie wewnętrzne.

Ale „oszczędności” nie dotknęły wydatków luksusowych

naszych „nowo - bogackich” dygnitarzy. Raczej przeciwnie; poziom życiowy szerokich kół społeczeństwa, a w pierwszym rzędzie mas pracujących, spada wręcz katastrofalnie, ale poziom życia wy szczerzej

garstki „uprzywilejowanych”

bodaj się podnosi, a w każdym bądź razie pozostaje w miejscu.

Tu leży istota

niemoralności systemu,

tu leży zarazem jedna z przyczyn głębokich jego nieuniknionej klęski.

Obserwator.

Zaprotestowane weksle w sierpniu

Liczba zaprotestowanych weksli w sierpniu 1931 r. wynosi

403.600

na sumę

100.900.000 zł.

W sierpniu 1930 r. zaprotestowano 390.500 weksli

na ogólną sumę

92.400.000 zł.

ZACHWIANIE NAJWIĘKSZEGO BANKU FRANCUSKIEGO

W związku ze spadkiem kursu funta angielskiego, francuski Bank Kredytu Narodowego (Banque National de credit) popadł w trudności płatnicze.

Pasywa banku wynoszą około 100 milionów franków. Bank ten jest jedną z najpotężniejszych instytucji finansowych we Francji, posiada on w samym Paryżu 37 oddziałów oraz 130 filii we Francji i poza jej granicami.

Rząd francuski, aby uratować oszczędności drobnych kupców i przemysłowców, zdeponowane w banku, utworzył specjalny fundusz gwarancyjny dzięki czemu bank będzie mógł wywiązać się ze swych zobowiązań.

Dezorganizacja w szkołach powszechnych Warszawy

Niechlujstwo władz szkolnych na terenie Warszawy powiększa w dużym stopniu rozmiary katastrofy szkolnej.

Czwarty już tydzień idzie od rozpoczęcia nauki w szkołach, a jeszcze wiele szkół powszechnych nie ma do kładnej liczby dzieci, ani nauczycieli, a liczba klas nieokreślona. Bo codziennie następują zmiany. Codziennie napływają i odpływają setki dzieci.

Nie trudno wyobrazić sobie, ile na tem cierpi nauka wszystkich dzieci.

Również plany lekcyjne, wskutek tego, nie zostały jeszcze opracowane. Wielka liczba izb lekcyjnych w jednym budynku szkolnym, nauka na trzy zmiany i brak nauczycieli czynią najwięksią zaporę w normalnej pracy szkolnej, a władze szkolne, zamiast pomocy, wykazują w punkcie organizacji szkolnictwa bezdenną rutynę.

Opracowały naprawdę „ładny” okólnik już w marcu br. o organizacji szkolnictwa, ale praktyka wykazuje wszystkie niedorzeczności zawarte w nim. Mury szkolne, nie chcą rozstępować się pod naporem dzieci; dzieci nie raczyły wymrzeć aby ich mniej było; rodzice

nie przestają kołatać do drzwi szkół o miejsce dla swoich dzieci; wreszcie nauczycieli zredukowano, a wielu z nich skazano na bezczynność, na wałęsanie się od szkoły do szkoły, pozostawiając ich w tak zwanym stanie do dyspozycji.

W obecnej chwili jest w Warszawie około 100 nauczycieli, oddanych „do dyspozycji”, tylko nie wiedzieć czyjeś bo inspektora szkolnego, p. Dobrowolskiego, zasłużonego meża „sanacji”, przydzielono (O. 3215/31) do Kuratorium, aby nauczał się być okręgowym wizytatorem szkół.

Czekają więc ci „dyspozycyjni” nauczyciele bezczynni, mimo swej woli, na rozpoczęcie pracy już prawie miesiąc, a dzieci wychowuje ulica lub duszą się one w szkołach po 60 i więcej w klasie, młdrząc czas bez nauki dobrej.

Po „sanacyjnym” to się nazywa „przestawianie szkolnictwa do wzmożonego napływu dzieci. (Patrz Robotnik z dn. 12 czerwca b. r.)

ef.

RADA LIGI A ZATARG JAPONSKO-CHIŃSKI

Genew, 25.9. (ATE.) Rada Ligi Narodów zajmowała się dziś sprawą konfliktu chińsko - japońskiego. Prezydent Rady Lerroux, powołując się na odpowiedź obu rządów na apel Ligi Narodów stwierdził, że Rada przyjęła z zadowoleniem oświadczenie rządu japońskiego o wycofaniu swych wojsk w stre-

fie kolei mandzurskich. Delegat japoński Joszizawa podkreślił znaczenie odpowiedzi japońskiej i odczytał komunikat rządu japońskiego z dn. 24 b. m. Na stopień Joszizawa oświadczył, że rząd japoński gotów jest podjąć bezpośrednie rokowania z Chinami ale odrzuca wszelką myśl interwencji Ligi Narodów.

PRZYJĘCIE ZAPROSZENIA

Paryż, 25.9. (ATE.) Odbyła się dziś rada ministrów pod przewodnictwem prezydenta Doumer'a. Premier Laval zawiadomił swych kolegów o zarządzeniu otrzymanem od prezydenta Hoovera udania się do Waszyngtonu. Gabinet u-

znał jednogłośnie wielkie znaczenie zaproszenia i wypowiedział się za przyjęciem tej propozycji. Następnie Laval omówił program wizyty berlińskiej oraz sprawę konfliktu chińsko - japońskiego i roli Francji w jego załatwieniu pokojowym.

NOWE PROJEKTY Z ZAKRESU USTAWODAWSTWA PRACY

Wśród projektów ustawowych Rządu znajdują się dwa projekty Min. Pracy, a mianowicie:

1) w sprawie zmiany ustawy z dn. 2 lipca 1924 r. o pracy młodocianych i kobiet;

2) w sprawie zmiany ustawy o czasie pracy.

Pierwszy z tych projektów przewiduje, że zatrudnienie młodocianych we wszelkich zakładach pracy jest dozwolone w ilości nieprzekraczającej ustawowego procentowego stosunku do ogółu zatrudnionych dorosłych robotników. Stosunek ten ma być ustalony przez ministra pracy w porozumieniu z ministrem przemysłu i handlu po zasięgnięciu opinii organizacji zawodowych pracowników i pracodawców. Jednocześnie projekt wprowadza zakaz bezpłatnego zatrudniania młodocianych,

oraz zakaz przyjmowania przez pracodawcę wynagrodzenia za ich naukę. Projekt przewiduje karę do tysiąca złotych lub areszt trzymiesięczny za przekroczenie ustawy.

Drugi z wymienionych projektów przewiduje, że w wypadkach „konieczności narodowych lub gospodarczych” Rada Ministrów może w drodze rozporządzeń na wniosek ministra pracy, zgłoszony po zasięgnięciu opinii organizacji zawodowych pracowników i pracodawców, zerwać na przedłużenie (!) lub nakazać skrócenie czasu pracy w dniu lub tygodniu.

Obie ustawy mają być rozciągnięte na Górny Śląsk.

Omówie o tych projektów odkładamy do czasu dokładnego zaznajomienia się z ich treścią.

ZASADNICZA DECYZJA SĄDU OKRĘGOWEGO

SĄD PRACY POWINIEN ROZPATRYWAĆ SKARGI O NIEUBEZPIECZENIE PRACOWNIKA

Na podstawie art. 112 Rozporządzenia Prezydenta o ubezpieczeniu pracowników umysłowych, pracodawca, który nie ubezpieczył pracownika w Z.U.P.U., odpowiada za szkody i straty, wyrządzone pracownikowi przez pozabawienie go świadczeń ze strony Z. U. P. U.

Powództwo tego rodzaju szkody i straty należy do właściwości Sądów Pracy, jednakże Sąd Pracy Warszawa II, w przeciwieństwie do innych Sądów Pracy, sprawy takie z reguły umarzając, uważając, iż nie należą one do jego właściwości. Ten sam los spotkał i powództwo bezrobotnej pracownicy umysłowej Kopczyńskiej, która wystąpiła przeciwko firmie „Apolonia Klarfeldowa“ o równoważność zasiłków bezrobocia, jakich została pozbawiona z winy pozwanej firmy. Decyzją z dn. 9 września r. b. Sąd Pracy Warszawa II pod przewodnictwem sędziego Grabowskiego powództwo w sprawie tej umorzył, uzasadniając decyzję swą tem, że powództwo nie wypływało z „umowy o pracę“ i jest oparte na prawie publicznym.

Pełnomocnik Kopczyńskiej odwołał się od decyzji powyższej do Sądu Okręgowego, dowodząc, że do właściwości Sądu Pracy należą wszystkie spory cywilne, wynikające ze „stosunku pracy“, a więc nie tylko spory z „umowy o pracę“ oraz twierdząc, iż okoliczność, że pretensja oparta jest na prawie publicznym, jest obojętna dla kwestii właściwości sądu, skoro spór ma charakter cywilny i wypływa ze „stosunku pracy“.

Po rozprawie w dniu 24 b. m. Sąd Okręgowy (Wyd. VI Odw. Cyw. Nr. I C. 132/31) zaskarżoną decyzję Sądu Pracy uchylił i nakazał temuż Sądowi merytoryczne rozpatrzenie sprawy.

W motywach swoich Sąd Okręgowy stwierdził, 1) że spór o odszkodowanie z tytułu nieubezpieczenia wypływa ze stosunku pracy między powódką a firmą pozwaną; 2) że obojętne jest naruszenie jakiegoś prawa dopuścić się pracodawca prywatnego czy publicznego, skoro odpowiedzialność za to naruszenie regulowana jest przepisami prawa cywilnego; 3) że więc powództwo niniejsze jest sporem cywilnym, wpływającym ze stosunku pracy, a takie spory podlegają właściwości Sądów Pracy, stosownie do art. 1 Rozp. o sądach pracy.

W imieniu powódki Kopczyńskiej sprawę w obu instancjach prowadził adw. tow. Kopankiewicz.

Wyrok powyższy ma zasadnicze znaczenie dla całego szeregu spraw, w których pracownicy poszukują odszkodowania od pracodawców za nieubezpieczenie ich czy to w Z. U. P. U., czy w Funduszu Bezrobocia.

O UMOWIE ZBIOROWĄ W PRZEMYSŁE PIEKARSKIM W WARSZAWIE

KONFERENCJA ODROZCZONA DO PONIEDZIAŁKU.

Wczoraj odbyć się miały dalsze rokowania o zawarcie nowej umowy

w przemyśle piekarskim w Warszawie. Konferencja nie doszła do skutku z powodu braku kompletu ze strony przedstawicieli przedsiębiorców.

Przybyli na konferencję przedsiębiorcy złożyli

deklarację, iż nie mają zamiaru obniżać stawek płac, ale nie chcą zawierać umowy.

Przeciwko temu zaprotestowali jaknajkategoryczniej przedstawiciele robotników, stwierdzając, że konsekwencje takiego stanowiska poniosą przedsiębiorcy.

Konferencja została odroczona do poniedziałku, godz. 11 rano.

Konfiskata broszury Kom. Centr. Org. Młodz. T.U.R.

Komitet Centralny Organizacji Młodzieży T. U. R., z okazji „Dnia Młodzieży“ wydał broszurę propagandową p. t. „Wojna Wojnie“. Broszura ta została skonfiskowana przez Komisariat Rządu na m. Warszawę.

P Ł A C E

CZY PROLETARIAT PRACUJĄCY W POLSCE JEST W STANIE PRZYJŚĆ Z POMOCĄ BEZROBOTNYM ZE SWOICH DZISIEJSZYCH ZAROBKÓW?

Naczelny Komitet do walki ze skutkami bezrobocia w poszukiwaniu źródeł finansowych na pokrycie swej akcji, wskazuje na płace robotników, mających zatrudnienie. Argumentacja Komitetu wygląda mniej więcej w ten sposób: Praca w chwili obecnej jest pewnego rodzaju przywilejem. Robotnik, mający pracę, jest więc poniekąd uprzywilejowany. Jako taki, powinien w pewnym stopniu przyczynić się do utrzymania przy życiu armii bezrobotnych, którzy pracy w żadnej dziedzinie znaleźć nie są w stanie.

W szeregu zakładów przemysłowych, podlegających bezpośrednio ingerencji państwa, wskazanie Naczelnego Komitetu do walki ze skutkami bezrobocia, wprowadzono już w życie, potrącając robotnikom z ich zarobków pewien procent na cele akcji pomocy.

Sprawa powyższa jest — moim zdaniem — bardzo ważna i ustosunkowanie się do niej klasy robotniczej wymaga jasnego i szczerego umotywowania. Odmowa bowiem świadczenia na rzecz pomocy dla bezrobotnych, mogłaby być łatwo potrąconą, jako ciasny egoizm i brak instynktu solidarności u robotników zatrudnionych. Przypatrzmy się zatem jak sprawa ta wygląda z bliska.

Komitet powołany do życia przez Rząd nie rozporządza właściwie żadnymi funduszami. Rząd daje łaskawie swój „patronat“ i „ogólne kierownictwo“, pozostawiając imo pięknych słów zachęty... Pieniądze ze źródeł pozaustawowych, a więc i pozabudżetowych — ma dać społeczeństwo, zaproszone tym razem uprzejmie „do współpracy“...

Ale — co to jest społeczeństwo? Zwolennicy solidaryzmu narodowego odpowiedzą, oczywiście, że pod pojęciem tem rozumieć należy zarówno bankierów, fabrykantów, obszarników, jak i robotników i chłopów. Bardzo pięknie. Świadczyć zatem na rzecz akcji pomocy dla bezrobotnych mają zarówno sfery posiadające, jak również proletariaty przemysłowy i wiejski. Tylko, że z temi „świadczeniami“ w praktyce zwykle bywa tak, jak z podatkami. Klasy posiadające znajdują sposoby na przerzucanie świadczeń na barki szerszych warstw ludowych, ograniczając się w całej akcji do „filantropijnego gestu“. Kto jeszcze do tej

pory ma złudzenia co do instynktu społecznego klas posiadających, ten powinien je stracić, przypomniawszy sobie zawrotną cyfrę zaległego podatku majątkowego. Gdyby należność, przypadająca skarbowi państwa z tytułu tego podatku wpłynęła do kas skarbowych, miałyby państwo dostateczne środki na przeprowadzenie szeregu robót publicznych, przyczyniających się skutecznie do zmniejszenia bezrobocia, aniżeli jakakolwiek akcja jałmużnicza, choćby pozostająca pod „najwyższym protektorem“... Niestety zaległy podatek majątkowy nie jest ściągany i nie zostanie ściągnięty! Więcej — w prasie „sanacyjnej“ pojawiły się świeżo artykuły, nawołujące do umorzenia (!!) w krótkiej drodze zaległych rat podatku majątkowego, jako niedających się zrealizować... Któż w tych warunkach będzie się ludzi, że klasy posiadające, które nie wpłacają ustawą określonych należności podatkowych, zasilają z dobrej woli pustą kasę Komitetu do walki ze skutkami bezrobocia!

Inaczej wygląda sprawa, jeżeli chodzi o opodatkowanie robotników pracujących. Mamy doświadczenie pod tym względem i wiemy, jak takie rzeczy aranżuje „silna“ władza. Prostu przy wypłacie potrąca się parę procent z nędznych zarobków robotniczych i ogłasza się potem w prasie, że robotnicy złożyli „dobrowolnie“ tyle to a tyle złotych do dyspozycji Komitetu. Jest to oczywiście prosty przymus, brutalne wymuszenie, wiadomo bowiem, że z opornym robotnikiem jest krótki proceder — 14 dni i za brame!

W tych warunkach reklamowa szeroko „ofiarności społeczeństwa“ pozostaje frazesem. „Społeczeństwo“ t. j. jego warstwy uprzywilejowane nie dadzą nic, a z robotników ściąganie się nowy haracz.

I jeszcze jedna sprawa. Jak wyglądała płaca robotnicza, z których ten haracz ma być ściągany?

W ciągu lata była w Warszawie otwarta wystawa chałupnicza. Wśród wielu sprawozdań z wystawy wyróżnia się wszechstronnością i ścisłością relacja, jaką znajdujemy w czasopiśmie „Inspektor pracy“, organie półurzędowym Inspekcji Pracy. Znajdujemy tam obszerny artykuł dr. H. Hummela, który stwierdza,

że płace w niektórych dziedzinach chałupnictwa (a przemysł chałupniczy zatrudnia w Polsce około 300 tysięcy osób) są tak niskie, że ich wogóle pojąć nie można. Naprzykład płaca sitarzy w Biłgoraju wynosi 2 GROSZE ZA GODZINĘ... Ale lepiej zacytować dla wiarygodności cały ustęp z artykułu p. Hummela.

„Przeciętne (w chałupnictwie) płace są wogóle bardzo niskie, znacznie niższe niż w przemyśle, a płace minimalne są poniżej płac głodowych. Ekspoznat plastyczny C podaje jako najniższe płace za godzinę pracy dla sitarzy w Biłgoraju 2 gr. (wyraźnie dwa grosze), a dla ślusarzy w Świątnikach 4 grosze za godzinę. Są to płace, których nie można zrozumieć, nawet przy osiemnastogodzinnym dniu pracy“.

Powie ktoś — to są warunki wyjątkowe, wogóle nie dające się zrozumieć, brzmiące jak sprawozdanie z egzotycznej podróży do Chin, gdzie, jak wiadomo, praca kulisa podawana jest jako przykład najcięższej i najgorzej wynagradzanej pracy ludzkiej. Ale przecież cytuję nie z Ossendowskiego, tylko z półurzędowego organu Inspekcji Pracy, a Biłgoraj i Świątyniki nie leżą w Chinach, tylko w Polsce!

Argument, który może być wytoczony, że zarobki chałupników nie mogą być traktowane, jako coś typowego, stanowią bowiem wyjątek — nie wytrzymuje krytyki. Na rynku pracy — jak wszędzie — panuje pewnego rodzaju równowaga — zjawiska w życiu gospodarczym i społecznym są wzajemnie zależne. W kraju o wysłanych płacach w przemyśle fabrycznym nie byłoby wogóle możliwe tego rodzaju zarobki w chałupnictwie. Dwa, czy czterogroszowe płace za godzinę w chałupnictwie są możliwe tylko w kraju, w którym wogóle płace robotnicze stoją poniżej minimum niezbędnego do życia. Dlatego przytoczone przez nas zarobki chałupników ilustrują całokształt stosunków na polskim rynku pracy. Są tylko — jak gdyby jaskrawą błyskawicą, pozwalającą nam wejrzeć w ten bezmiar nędzy i upodlenia, w jakich żyje w Polsce chłop i robotnik.

I z tych płac mają obecnie robotnicy „świadczyć“ na rzecz swych bezrobotnych towarzyszy? Trudno o bardziej cyniczne postawienie sprawy.

Wiesław Wóhnot.

Gra na zwłokę

Magistrat warszawski, popierany przez prawnicę i ugrupowania „środka“ Rady Miejskiej, przyjął taktykę zwlekania, odkładania sprawy zatargu z pracownikami i stwarzania atmosfery niepewności, wyczekiwania. To, że tysiące rodzin pracowniczych nie wie, ani kiedy, ani ile otrzyma za swą pracę, powoduje coraz większe rozgoryczenie, coraz większą niepewność jutra i stwarza stan umysłów podatny najbardziej demagogicznym podjudzaniom. Rozproszkowane związki zawodowe odnoszą się z coraz większą nieufnością do innych związków, które pozornie są zwolennikami zdecydowanej taktyki obrony interesów pracowniczych a faktycznie gdzieś po cichu robią jakieś układy i targi.

Związki p. Jaworowskiego uchwaliły wyczekiwać na zajęcie stanowiska przez Radę Miejską. Na ostatnim posiedzeniu tej Rady większość zajęła stanowisko zupełnie jasne. Sprawy pracowniczych nie chcą zatłwiać, nie chcą o nich wcale nawet dyskutować, oddaje je w ręce Magistratu, wykazując zupełnie dobitnie niezdolność do spełniania swych obowiązków, jako instytucji odpowiedzialnej za samorząd warszawski. Większość Rady ucieka przed odpowiedzialnością i uniemożliwia zatłwienie zatargu z pracownikami na „forum“ publicznym. Chadezy i ich związki zawodowe wykazali również zupełną niezdolność do współdziałania z klasowymi związkami zawodowymi, a ich przedstawiciele w Radzie tak „chyttrze“ i „sprytnie“ głosowali, że faktycznie ułatwili tylko prawicy jej grę.

Związki klasowe przekonały się raz jeszcze, że mogą liczyć tylko na swe własne siły. Z tego stanu rzeczy korzysta Magistrat i p. prezydent Słomiński, który przyjmuje delegację, konferuje z nimi, żongluje z właściwym sobie talentem coraz to nowymi cyframi i zestawieniami. Co innego mówi delega-

cyj, inne znów obliczenia przedstawia komisji budżetowej, a tymczasem przeprowadza się „zaszeregowanie“ na podstawach jakichś cudacznych, które prowadzą do tego, że nikt z pracowników nie jest w możności zorientowania się, jakie faktycznie powinien mieć pobory. Przenosi się ludzi z niższych kategorii do wyższych, a płaca zostaje zmniejszona, i — odwrotnie — stwarza się nowe szczeble i stopnie, dające mimo obniżki większe pobory.

Tą drogą wprowadza się niesłychany chaos w dotychczasowe normy wynagrodzeń. Od zielonego stółka, bez wnikań zupełnie w charakter pracy i w odpowiedzialność pracowników, wymierza się jednakowe płace tym, którzy, jako wysoko ukwalifikowani rzemieślnicy, kierują całymi działami pra-

cy i są z nią odpowiedzialni, i robotnikom niewykwalifikowanym, spełniającym funkcje wybitnie pomocnicze. Jakimś pewnym kategorijom nielicznym, wymierza się płace specjalnie wysokie, inne krzywdzi się, i nikt nie jest w stanie zorientować się na jakich rozumnych podstawach odbywa się to „zaszeregowanie“.

Powiększa to naturalnie tylko rozgoryczenie wśród mas pracowniczych i wywołuje zniechęcenie i niewiarę w dobre chęci tych, którzy stoją na czele samorządu i mają w swym ręku los tysięcy pracowników miejskich. Dotychczasowe uposażenia, zwłaszcza w wydziałach administracyjnych, są wprost głodowe. Z 4750 robotników tych wydziałów około 3500 pobiera wynagrodzenie trzech najniższych kategorii, X, XI i XII, w których przeciętna płaca wynosi 200 zł. miesięcznie i mniej. Czyż obniżanie jeszcze takich głodowych płac nie jest igraniem z ogieniem? Czyż to nie jest spekulowanie na głodzie tych pracowników?

Gra na zwłokę, na słabość i rozbięcie organizacyjne, na trzymanie ludzi w przeddzień ciężkiej jesieni i zimy w niepewności jutra jest grą w najwyższym stopniu niebezpieczną i chyba obliczoną na to, że ci rozgoryczeni, zgębieni niedostatkiem zawiedzeni ludzie pójdą na akty rozpaczki poza wszelkimi ramami organizacyjnymi, i doprowadzą do ostateczności pójdą na niezorganizowaną akcję, a chyba nie trzeba się ludzi, komu na tem zależy, i kto z tego wyciągnie konsekwencje.

W obecnej sytuacji gra na zwłokę jest grą najbardziej ryzykowną i dla samorządu stołecznego najniebezpieczniejszą. W tej chwili chcemy jasno i wyraźnie ustalić odpowiedzialność za tę grę. Bierze ją na siebie Magistrat z p. Słomińskim na czele, a większość Rady Miejskiej tę odpowiedzialność z nim dzieli.

T. H.

Ministerjum Skarbu przedłożył zamierza do Sejmu projekt ustawy o skasowaniu t. zw.

skasowania funkcjonariuszów państwowych i wojskowych.

Ustawa ta ma działać wstecz od 30 czerwca 1931 r.

PRZEGLĄD PRASY

KTO TO PISZE?

Czytamy w jednym z pism: „Na naszych oczach dokonywa się bankructwo ustroju kapitalistycznego“.

„Równowagi świat kapitalistyczny odzyskać nie może“.

„Istotnym zagadnieniem jest dziś dla nas jak uspołecznienie ustrój, jak zastąpić prywatnych przedsiębiorców“ i t. d., i t. d. A w innym znowu piśmie czytamy: „Egoizm posiadaczy był silniejszy — za bił wszystkie instynkty“.

„Siłą zmusić sfery gospodarcze do ofiar na rzecz państwa“.

„Tymczasem okazuje się obecnie że w dobie powszechnego kryzysu, zubożenia całego społeczeństwa i nędzy warstwy pracowniczej, sfery te (to znaczy arystokracja polska z b. zaboru rosyjskiego — Przyp. Red.) ukryły olbrzymie kapitały zagranicą i dopiero krach funta ujawnił zmartwienie naszych „karmazynów“.

Obawiamy się, że ta znana z „patriotyzmu“ warstwa zechce straty angielskie zrekomensować nowymi ułgami ze strony Państwa i społeczeństwa polskiego“.

A dalej opisując tragedję zredukowanego inżyniera Pelara z Siemianowic, który zamordował żonę, syna i sam popełnił samobójstwo. pismo to kończy takim piórnym oskarżeniem:

„Krew małego Jerzyka Pelara, jego młodej matki i potrzykroć nieszczęsnego ich mordercy spada na zbiorowe sumienie tych, którzy dziś w Polsce burzą bezrobocia rozpętali“.

Do Was zwracamy się, Panowie Przedstawiciele Przemysłu!

Spójrzcie na tę krew niewinnie rozlaną i zastanówcie się!

Pamiętajcie, że niezausze rozpacz wydziedziczonych i opuszczonych przeciwko sobie i najbliższym — zwracać się będzie. Pamiętajcie!“

Z jakich że to pism są cytaty? Czy może ze skonfiskowanego opozycyjnego „Robotnika“, „Naprzodu“ czy „Dziennika Ludowego“. Może to wyjątki z „partyjnej“, „ja dem egoizmu klasowego przesłanki“ odesły pepesowskiej. A może tak wręcz piszą w swych wydawnictwach komunistów?

Nic podobnego, przytoczone cytaty pochodzą z pism rządowych, z pism sanacyjnych, subsydjowanych ze Skarbu Państwa organizacją.

Pierwsze pismo — to „Front Robotniczy“ p. Moraczewskiego i jego faszyzującego związków zawodowych, drugie — to „Jutro Pracy“, organ sanacyjnych związków pracowników państwowych, prywatnych i samorządowych.

Trudno o przykłady bardziej perfidnej demagogii, o cyniczniejszy wypadek chęci zerwania na nieświadomości mas, o bardziej wykretnie ubieranie się w „cu dze pióra“ dla zasłonięcia własnych grzechów i winy, dla zaciemnienia swych i obozu rządzącego celów.

SANACYJNE ŁAMANCE.

Błaga zresztą stała się chlebem powszednim i ostatnią bronią „sanacji“. Mniema ona, że pozory starczą za treść, że „naród idiotów“ zawsze można będzie nabierać pięknymi słówkami i kameleńską polityką.

Dziś jest haussa na Sejm. Po tylu latach poniewierania. Piszą dzienniki sanacyjne, że Sejm zrobi to, i zrobi tamto, by złagodzić kryzys. Ta zmiana kursu tłumaczy się oczywiście bezradnością rządu. Rząd staje wobec kryzysu i bezrobocia bezsilny — więc chce się skierować, w myśl hasła „Czasu“, „aby tylko przetrwać“ — nadzieję zgłodniałych mas na Sejm. Zyskuje się miesiąc, dwa, a potem zobaczmy co będzie... Zwali się winę na opozycję, albo urządzi się jakieś nowe widowisko, by odwrócić uwagę społeczeństwa od istotnych zagadnień społecznych. Choćby tylko dlatego aranżuje się „proces brzeski“!

Nie ulega kwestji, że zbliżająca się sesja będzie właściwie źle odegraną komedią, a nie pracą ustawodawczą.

Słusznie naprzykład „Dziennik Ludowy“ wskazuje, że niepodobniestwem jest w ciągu tak krótkiego czasu porządnie zatłwiać owe 102 projekty, wyniki z „radosnej twórczości“ ustawodawczej rządu:

„Obecnie wwiezie się do Sejmu całą furę projektów, rzuci się na ekran sali sejmowej i tyle z nich będzie pociechy, że przewinę się przed oczyma posłów z szybkością taśmy filmowej. Przy tej złośliwej liczbie 102 przedłożeń nie będzie czasu na medytację i debaty, ale trzeba będzie wszystko „zahalać“, „odwalić“, a o to przecież wyłącznie chodzi projektodawcom“.

„Gazeta Polska“ apeluje ni mniej ni więcej tylko do rozsądku przemysłowców i solidarności robotników, by się pozytywnie odnieśli do rządowych projektów.

W rozsądek przemysłowców — nie wierzymy, raczej w ich egoizm klasowy. Co do solidarności robotniczej — to nie może ona polegać na pokornym godzeniu się — by „walka z bezrobociem“ odbywała się wyłącznie kosztem proletariatu.

St. D.

KOMUNALNA KASA OSZCZĘDNOŚCI

M. ST. WARSZAWY

podaje do wiadomości, że z dniem 28 września 1931 r.

CENTRALA Kasy przenosi się z zajmowanej dotychczas siedziby przy ul. Czackiego 21/23

DO WŁASNEGO GMACHU

ul. Traugutta Nr. 5, róg Czackiego.

Listy z Bydgoszczy

STOSUNKI W PRZEMYSŁE DRZEWNYM

(Kor. wł.)

Wiadomem jest, że przemysł drzewny (w szczególności tartaczny) na Pomorzu (łącznie z Bydgoszczą) był swego czasu bardzo rozwinięty. Z tego też powodu powstała w Bydgoszczy giełda drzewna. Jednakże od czasu „radosnej twórczości” sanacyjnej, przemysł ten na Pomorzu najbardziej ucierpiał — tak, że z kilkuset traków (pił gatrowych) bodaj 1/5 jest w ruchu i to jeszcze nie w pełni. Dlatego też kontyngent bezrobotnych rekrutuje się w wielkiej części z tej właśnie grupy przemysłu.

Ciężar kryzysu starał się Związek Właścicieli Tartaków i kupców drzewnych w Bydgoszczy zważyć na i tak już najmarniej opłacanych pracowników tartacznych. Związek ten był pierwszym, który samowolnie zerwał umowę taryfową, narzucając obniżkę płacy najpierw o 5 do 10%, potem o dalsze 10 do 15% co doprowadziło do tego, że obecnie płaci się tym robotnikom, przy dowolnym czasie pracy, zamiast 66 gr. tylko 40 gr. za godzinę.

Tu miałyby Inspekcja Pracy wdzięczne pole...

Związek ten ma w dodatku pełne poparcie władz „sanacyjnych”, dają mu bowiem monopol organizacyjny. W myśl

rozporządzenia władz udzielone zostały ulgi na wywóz drzewa. Oto — uprawnienie do udzielania tych ulg — względnie zwalniania od płacenia cła otrzymać akurat ten związek przez Izbę Przemysłowo-Handlową w Bydgoszczy.

W pół sanacyjnym „Dzienniku Bydgoskim” z dnia 20 b. m. czytamy co następuje (dosłownie):

„Z uwagi na to że zwolnienie od cła wywozowego przy materiale tartym uzależnione jest od należenia do organizacji drzewnej, Izba Przemysłowo-Handlowa w Bydgoszczy komunikuje zainteresowanym, aby we własnym interesie zgłosili swoje przystąpienie do sekcji bydgoskiej Związku Właścicieli Tartaków i Kupców Drzewnych w Bydgoszczy, ul. Marsz. Focha 20, który winien być uskuteczniiony na piśmie w formie deklaracji”.

W dalszym ciągu Izba Przemysłowo-Handlowa poucza kto może być członkiem etc.

Gdy robotnicy tartaczni, zorganizowani w związkach zawodowych wystąpili do strajku w obronie taryfy płac, wówczas Inspekcja Pracy była „bezdarna” a władze bezpieczeństwa stały w obronie Związku Tartaczników.

Co wyświetlają kina?

ADRIA PALACE: „Dawid Golder”.
ATLANTIC: „Dziesięciu z Pawlaka”.
APOLLO: „X 27” z Marleną Dietrich.
COLOSSEUM: „Powrót do życia”.

W malej sali: „Robin Hood”.
CASINO: „Mąż swojej żony”.
CAPITOL: „Madame Szatan”.
CZARY: „Człowiek śmiechu”.
CRISTAL: „Obrońca praw” i „Kadet Marynarki”.

DOM DZIECI MARJI (Radna 14): „Nie-wolnica ka. Borysa” i „Warjat na wolności”.

FORUM: „Serce pieśniarza”.
FILHARMONJA: „Kochanek o północy”.
HELJOS: „Błękitny express”.
HEL: „Książę student” i rewja.
HOLLYWOOD: „Zdobycwa serc”.
KOMETA: „Królowa dancingów”.
LUX: „Królowa bez korony”.
LOTOS: „Harold trzymaj się”.

MEWA: „Marynarz szuka miłości” i „Czerwone serce”.

MAJESTIC: „Król bulwarów”.
MIEJSKI: „Śpiewaczka z zaułka”.
PAN: „Zdradziecki światła”.
PALACE: „Noc szalu”.
ROXY: „Biała Talu”.
RIVERA: „Wiatr od morza”.
SOKOL: „Postrach salonów”.
SPLENDID: „C. K. Feldmarszałek”.
STYLOWY: „Romans” z Gretą Garbo.
SWIATOWID: „Milijon”.

STAN POGODY

DZIŚ POGODA ZMIENNA.

Prawdopodobny przebieg pogody w Polsce: Pogoda zmienna, roz pogodzenie, a d czasu do czasu przelotne, drobne deszcze. W dalszym ciągu chłodno, nocą w górach przymrozki, na równinach temperatura około 2 st., dniem temperatura około 9 st. Porzywiste wiatry północno-zachodnie.

TRIANON: „Na fali życia”.
TON: „Łódź podwodna S. 44”.
TECZA: „Dziwaczka z Montparnasse’u”.
TOMBOLA: „Pieśniarz Paryża”.
URANJA: „O matko!”
UCIECHA: „Afryka mówi”.
WISLA: „Z dnia na dzień”.
ZNICZ: „Kobieta, która grzechu pragnie”.

W sprawie autobusu „B”

Dyrekcja Tramwajów Miejskich nosi się z zamiarem zniesienia linii autobusowej „B”. Skasowanie tej linii motywowane jest względami deficytowymi. Z czterech linii autobusowych, istniejących w Warszawie linia „B” nie przynosi spodziewanego dochodu.

Nawet, gdyby tak było, to nigdzie nie jest powiedziane, że eksploatacja każdej linii ma przynosić wielotysięczne dochody. Jeżeli nawet linia „B” zawiadła oczekiwaną nadzieję, to bynajmniej nie znaczy że właśnie ona ma być zlikwidowana. Stan frekwencji w autobusach miejskich i tramwajach znacznie zmalał, wskutek ogólnego kryzysu gospodarczego.

To właśnie wpływa na deficytowy charakter linii „B”.

Dyrekcja tramwajów miejskich nie wyczerpała jeszcze wszystkich środków, któreby pozwoliły na ostateczne zorientowanie się w dochodowości linii.

15 października zaczynają się wykłady w Szkole Sztuk Pięknych na Wybrzeżu Kościuszkowskim.

Kilkuset studentów codziennie będzie korzystało z autobusu, co wydanie zwiększy jego dochodowość.

Nawet gdyby linia „B” była przez pewien czas deficytową nie należy jej likwidować, gdyż każdy tydzień jej istnienia zwiększa frekwencję i — można wnioskować z dotychczasowego wzrostu ruchu, że deficyt ten wkrótce ustanie.

W tych dniach ukaże się 1-szy Nr. pisma młodzieży socjalistycznej p. n. „PŁOMIENIE”.

Nr. bogaty w treść i ilustracje na „Dzień Młodzieży”.

Zamówienia kierować pod adresem: Warszawa, ul. Długa Nr. 19: TUROWA AGENCJA PRASOWA.

Cena 1 egz. 20 gr. Organizacjom rabat.

Dr. Z. FAJNCYN

LESZNO 36

Specjalista chorób wenerycznych, niemoicy płciowej i skórnych. Analizy krwi. Przyjmuje 9 r. — 9 w. 795

Dr. Jan Ałapin

Królewska 13 b. Ordynator
Klin. Uniwers. w Szpit. S-go Łazarza. Choroby weneryczne. Analizy krwi, płciowe, skórne, Roentgenoterapia. Od 9—2 pp. i 4—8 wiecz.

Dr. med. S. JERMOŁOWICZ

SEKSUOLOG

Choroby, niemoicy i zaburzenia sfery płciowej. 157

SZKOLNA 8. Przyjmuje 10—2 i 5—7

LECZNICA „PRAGA”

FLORJAŃSKA 12

Czynna od 9 r. do 9 w. w niedzielę 10 — 2

Weneryczne, wewnętrzne, kobiece i wszelkie inne specjalności. Światła i leczenie i analizy lekarskie

PORADY 3 złote. Przy lecnicy szybka pomoc lekarska całą dobę. Telefon 10—10—03

Dr. F. STERN

Sienna 9. Telefon 311-59
P O W R Ó C I Ę

Wiadomości z całego kraju

ŚWIADEK W PROCESIE CZŁONKÓW UKRAIŃSKIEJ ORGANIZACJI WOJSKOWEJ

Cofnął obciążające zeznania!

W piątek, w czasie toczącej się w sądzie karnym we Lwowie, rozprawy przeciwko 8 członkom U. W. O. z Iwanem Mihulą na czele, oskarżonym o zdradę stanu i sabotaż, zaszedł sensacyjny incydent.

Przesłuchany w charakterze świadka Michał Senyk, który w toku śledztwa zeznał był przed sędzią śledczym, że

skazany już poprzednio na 3 lata ciężkiego więzienia, Hrynek uczył go fabrykować bomby — zeznania te na rozprawie odwołał.

Wobec tego, że sędzia śledczy potwierdził, iż Senyk wobec niego zeznał inaczej, prokurator polecił Syneka aresztować i odstawić go do więzienia za złożenie fałszywych zeznań.

PROWOKACJA WŁAŚCIELI PIEKARŃ W FALENICY

Od szeregu lat w Falenicy dwa razy do roku robotnicy piekarscy zawierają umowę zbiorową z majstrami.

Ostatnio zawarta umowa wygasła 23 września r. b. Jednak już 15 września właściciele piekarni nie wypuścili robotników do pracy, oświadczając, iż umowę zrywają.

Więcej, bo niejaki Siedlecki wraz z żoną, rzucił się na przybyłych do pracy robotników, bijąc ich i prowokując zajście, którego wynikiem było zaarrestowanie

wanie na mieście szeregu robotników piekarskich, w tej liczbie przewodniczącego Związku, pobitego dotkliwie przez przedsiębiorcę.

Lokaut trwa. Wśród robotników panuje niesłychane rozgoryczenie.

Należy podkreślić, iż dwaj majstrowie wyłamali się z pod teroru cechu, oświadczając, iż nie chcą prowokować robotników i szerzyć zamętu w dzisiejszych ciężkich czasach.

NADUŻYCIA W GRODZIŃSKIEJ KASIE KOMUNALNEJ

Od szeregu dni miasto obiegają wieści o wykrytych nadużyciach w grodzieńskiej Kasie komunalnej.

Przeprowadzane były rewizje, których wyniki, z niezrozumiałych względów, trzymane są w tajemnicy. Wywołuje to wersje, iż w aferę zamieszane są wysoko postawione osoby.

W kasie podobno brakuje około 40 tysięcy złotych.

Zwolnieni zostali z Kasy: kasjer Kazimierz Rambo, który sam zameldował o niedoborze i pomocnik buchaltera Julian.

Miejscowa prasa, jakby nalała wody w usta, nic nie pisze o całej aferze, choć zwykle goni za sensacją.

CUDEM URATOWANI

W nocy z czwartku na piątek wydarzył się na kopalni „Maks” w Michałkowicach (pow. Katowice) nieszczyśliwy wypadek.

5 górników, pracujących na filarze, zostało z powodu zapadnięcia się sklepienia, zaspanych zwałami węgla. Po kilku godzinach wyteżonej akcji ratunkowej, udało się wydobyć wszystkich górników żywych.

WYROK W SŁYNNEJ SPRAWIE P. ŚWIĘTEGO.

Przed Sądem Okręgowym w Katowicach odbyła się rozprawa w głośnej sprawie nadużyć, popełnionych w Budowlanej Kasie Oszczędności i Pożyczek w Mysłowicach.

Na ławie oskarżonych zasiadli: dyrektor Kasy Franciszek Święty, oraz 6 członków Rady Nadzorczej. Akt oskarżenia zarzucał Świętemu i jego przyjaciołom popełnienie szeregu nadużyć, wskutek których kasa poniosła szkody na kilkaset tysięcy złotych.

Sąd po przesłuchaniu świadków oraz rzeczoznawców, ogłosił wyrok, mocą którego Święty skazany został na 4 lata i 3 miesiące więzienia, a pozostali oskarżeni uwolnieni od winy i kary.

ZREDUKOWANIE B. WOJEWODY.

Poprzednik obecnego wojewody śląskiego p. Bilski — po ustąpieniu ze stanowiska wojewody — został zaangażowany do „Huty Pokoju”.

Obecnie, jak dowiadujemy się p. Bilski, w związku z ogólnymi redukcjami, otrzymał wypowiedzenie.

DWA MIESIĄCE TWIERDZY ZA PRZYWŁASZCZENIE PIENIĘDZY PUŁKOWYCH.

W r. 1929 porucznik Muszyński z 28 p. p. został oskarżony o przywłaszczenie pieniędzy, przeznaczonych na wypłatę żołdu żołnierzom plutonu pionierów, którego był dowódcą. W pierwszej instancji por. Muszyński skazany został na 6 mies. więzienia oraz zdegradowany do stopnia szeregowca. Wczoraj na skutek apelacji oskarżonego odbyła się ponowna rozprawa w sądzie wojskowym w Łodzi, który wydał wyrok, skazujący por. Muszyńskiego na dwa miesiące twierdzy.

NASZA RUBRYKA

Poszukiwanie pracy

STUDENTKA IV-go ROKU udziela lekcji oraz przygotowuje do egzaminów w zakresie 8 klas. Dzwonić 428-43. Prosić p. Helenę

WYKWALIFIKOWANA WYCHOWAWCZYNI (dypl. Państwowego Semin. Wych. Przedszk.) długoletnia prakt. w kraju i zagranicą (we Francji we francuskich przedszkolach). Języki francuski, niemiecki, świądectwa, referencje — ma wolne godziny. Zgłoszenia 11 — 1 pp., tel. 291-22.

BIBLIOTEKARKA zawodowa, rutynowana, z wieloletnią praktyką, poszukuje pracy bibliotekarskiej w godzinach przedpołudniowych. Zgłoszenia pod telefon 418-41.

POSZUKUJĘ ZAJĘCIA POSŁUGACZKI Adres: Smocza 49 m. 23. Stanisława Śpiwak. Dobre rekomendacje.

MANFRED TIEFENBACH.

POSŁUGACZKA

Gdy minęło przeszło ośm dni od chwili zniknięcia Berta Jaekela, zaczęły o tem kursować niesamowite plotki. Szewc, mieszkający w suterenie małego domku Jaekelów, był pierwszym, który rzucił niedwuznaczną uwagę: „Żyjący człowiek nie może chyba tak prosto wymaszerować ze świata” i „zawsze prorokowałem zły koniec” — Krystyna to bestja, bestja — mówię — gorsza od zwierzęcia”. Ba, poszedł tak daleko, że zapewniał, iż jest to kobieta, która nie cofnęłaby się przed niczem, byle pozbyć się zniechęconego człowieka. Klientów, przychodzących pod odbiór obuwia, zapytywał zniechęcająco: „Widział pani, jakie niespokojne oczy ma od pewnego czasu Krystyna Jaekel? Nikomu nie może spojrzeć w twarz. Nie chce nic powiedzieć, ale...”

W ten sposób wsiadła pogłoska, obiegając w górę i w dół stare domki małych ponurych ulic. Kupiec z rogu, Schoeffer, opowiadał o tem kobietom, które wstępowały doń po cukier, kawę lub makę i za każdym razem upiekasz swoje opowiadania. Mężczyźni początkowo odnosili się z rezerwą do sprawy;

niektórzy jednak twierdzili, że należy z tem skończyć.

W beztroskim spokoju Krystyna Jaekel idzie swoją drogą. Naturalnie, nie z tego, o czym szeptało wkoło, nie doszło do jej uszu. A faktyczny stan rzeczy? Mój Boże, w istocie nie bardzo ją zmartwiło zniknięcie Jaekela. Może nawet — przeciwnie. Nigdy nie robiła tajemnicy, iż nie znosi tego człowieka, który każdym dniem swego życia obrażał Pana Boga, nie był zdolny do żadnej pracy lecz błakał się leniwie po mieście i okolicznych polach, a wieczorami przepijał w szynkach pieniądze, które ona zdobywała. Bert nie był wprawdzie olbrzymem, więc gdy była trzeźwy krzepka małżonka uwagi swe pod jego adresem popierała wymową ścierki lub trzepaczki. Ale po pijanemu był wściekły, jak dzikie zwierzę i wtedy zamykała się na klucz w kuchni, aby nie widzieć jego ohydnych przekrwionych oczu.

Gdy więc pewnego dnia łóżko Berta zastała puste, co powtórzyło się w ciągu następnych dni, obudziły się w niej różne uczucia, dalekie wszakże od troski lub niepokoju.

„Łotr się skończył” — myślała i nadzieja, że może naprawdę nie wróci wpyływała zakłopotany uśmiech na jej zniszczonej twarzy. Wprawdzie — trzeźwe rozumowanie przedstawiało

się tej nadziei i w takich chwilach pograżała się w cichej rezygnacji: „Niestety, wróci, nie ma przecież pieniędzy na życie. Wróci — i znów będzie, jak było”. Przykładając fartuch do twarzy, lkała z niepokoju i niepewności. Aż znów przychodziło jej do głowy, że to może naprawdę wyzwolenie i wówczas tem gorliwie brała się do pracy, aby nadrobić stracony czas.

Krystyna Jaekel nie była lubiana na swej ulicy. Naodwrot. (Kto studiując psychologię ludzką, nie zdziwi się temu). Pożycie domowe, pijaństwo i nierobstwo męża, codzienna troska o załatwienie wyrw, powstałych wskutek jego lekkomyślności, uczyniły ją małą dumną i zamkniętą w sobie. Zbyt dumna, aby obnosić się ze swymi cierpieniami, zachowała je dla siebie pracując bez skargi i bez oglądania się na kogokolwiek.

Zamożne domy z podmiejskiej willowej dzielnicy chętnie korzystały z jej posług, gdyż była pilna, akurtna i godna bezwzględnej zaufania. Tu jednak na ulicy, gdzie znajdował się niedzielniany dom, który po jej rodzicach domek, współmieszkańcy osądzała ją czysto zewnętrznie. Uważali, że, jest wyniosła, nie wchodząc w przyczyny, które uczyniły ją skrytą. Trzymali stronę męża bo wydawał im się łagodny i słaby, ponieważ swą pijacką brutalność wyładowywał przezornie do domu.

Pewnego dnia, w dwa lub trzy tygodnie po zniknięciu Berta, gdy wracła z posługi, zastała przed swym domem dwóch panów o przyzwoitym wyglądzie i elegancko ubranych, takich — których bez obawy wpuszcza się do pokoju.

Po wejściu do czystego mieszkanka odezwali się grzecznie:

— Chodzi o pani męża...

— Czy Bert umarł? — zapytała, pokrywając się mimowolnym rumieńcem, spowodowanym nadzieją tej nie do wiary radosnej nowiny. Jeden z przybyszów obserwował wyraz jej twarzy podczas gdy drugi zauważył spokojnie:

— Tego właśnie chcemy się dowiedzieć od pani, pani Jaekel. Poczem zapytał ją nieskończoną ilością pytań.

Krystyna, nie wiedząc o niczem, starała się, aby tym obcym ludziom, nie powiedzieć zawiłe o swych cierpieniach, w małżeństwie. Zmieszana, dała cały szereg sprzecznych ze sobą i niejasnych odpowiedzi.

Obaj panowie wsłuchiwali się pilnie w jej słowa, wypowiadane albo bardzo powściągliwie, to znów wyrzucane z nadmierną gorliwością. Wreszcie jeden z nich wyciągnął legitymację i pokazując jej, rzekł z pobłażliwym uśmiechem:

— Jesteśmy funkcjonariuszami policji kryminalnej, upoważnionymi do aresztowania pani.

Twarz Krystyny spociła, zamierzając w kamiennej masce.

— Jaki? — zapytała, a ten wyraz bezgranicznego zdumienia zadrgał boleśnie w małej jej izbie.

— Zdać się, że mogę to pani już powiedzieć — odparł spokojnie agent po krótkim namyśle — gdyż w areszcie i podczas badania i tak dowie się pani. Otóż jest pani podejrzana o zamordowanie swego męża.

Ostatnie wyrazy wypowiedział teatralnym patosem, wyczekując w napięciu ich wrażenia. Ale Krystyna szepnęła tylko: „Tak?” a po chwili powtórzyła: „Tak, tak...”. I włożyła na głowę staroświecki kapelusik, który poprzednio zdjęła. Poczem rzekła ciutko: „Możemy tedy iść”. Przez cały czas z jej zmęczonych i wyblakłych oczu leciały przajryste łzy pokrywając wilgocią nieruchomą twarz. Nie uczyniła żadnego ruchu, aby je zetrzeć; nie zdawała sobie sprawy że płacze.

Agent potrząsał głową — nie wiedział, co ma właściwie sądzić — przez chwilę zwątpił zdecydowanie o winie tej kobiety. „Czynię tylko, co mi poleciono — pocieszał się — przytem zbyt spokojnie, jak na niewinną przyjęła to straszliwe oskarżenie. Często nie można się połapać w tych sprawach.

(Dokończenie nastąpi.)

Warszawska Organizacja P. P. S.

DZIELNICA „ŚRÓDMIEŚCIE” Zebranie Komitetu Dzielnicy „Śródmieście” odbędzie się w dniu 30 września r. b. (środa) o godz. 7-ej wieczorem.

Ogólne zebranie członków Dzielnicy „Śródmieście” odbędzie się w dniu 1-go października r. b. (czwartek) o godz. 7-ej wiecz. w lokalu przy ul. Wareckiej 7, I piętro. Referat wygłosi tow. A. Ciołkosz na temat: „P. P. S. wobec czwartego Sejmu”.

Ruch kult.-oświatowy

KURS KROJU I SZYCIA rozpocznie się 30.IX. Zapisujcie się na kilka miejsc woj. nych. Marszałkowska 74 — 11. 5 — 7.

COLOSSEUM

Pocz. o 6 g. niedz. 4 g.

NAJPIĘKNIEJSZA PARĄ KOCHANOKÓW
JANET GAYNOR
i CHARLES FARRELL

W POTEŻNYM DRAMACIE MIŁOŚNYM

p. t. „POWRÓT DO ŻYCIA”

MAŁA SALA: DOUGLAS FAIRBANKS jako „Robin Hood”.

Dźwiękowy- Kinoteatr

Początek godz. 6.30. Niedziele i święta 5 pp.

SARI MARITZA
WILLIAM FRESHMAN

w przemitym dźwiękowcu p. t.

ŚPIEWACZKA Z ZAULKA

(pierwszy raz w Warszawie)

wł. Britishfilm Nadprogram.

Kino FILHARMONJA p. 6, 8 i 10

Najulubieńsza — Najczarowniejsza

JEANETTE MAC DONALD

czaruje wszystkich w swoim filmie

dźwiękowym

„KOCHANIEK O PÓŁNOCY”

Nad program: „KULTURALNOŚĆ DŹWIĘKOWA”

„majestic” nowy-świat 43

pocz. o godz. 12

BILETY ULGOWE NIEWAŻNE

W roli głównej **GEORGES MILTON**

Najpopularniejszy piosenkarz Paryża,

KINO REWJA ZNICZ Śniadeckich 5

Dzisiaj i dni następnych

„Kobieta, która

grzechu pragnie”

wielki erotyczno-sensacyjny film.

W roli głównej **NORA NEY**.

Na scenie: **SPOKOJNY LOKATOR**, Bomba śmiechu

Z udział. cał. zespołu pod kier. St. Wolińskiego

„ATLANTIC” Chmielna 35.

P. 4, 6, 8, 10.10

Pierwszy polski dźwiękowiec sezonu

10-ciu z PAWIAKA

W rol. gł. A. Brodzisz, B. Samborski, K. Lur-

bieńska, Z. Batory, J. Węgrzyn, K. Justian

Uwaga: Bilety ulgowe i bezpłatne bez-

względnie nieważne.

Dzisiaj w Radio

10.15 — 11.35. Transmisja Nabożeństwa ze

Lwowa, 11.35 — 11.50. Odczyt misyjny, 11.50

— 12.05. Sygnał czasu, Hejnał z wieży Ma-

ryjskiej, 12.05 — 12.10. Odczytanie progra-

mu na dzień bieżący, 12.10 — 14.00. Poran-

nek symfoniczny z Filharmonii Warszaw-

skiej, 14.00 — 14.10. Komunikat P. I. M.-a

14.10 — 14.25. „Zamiatanie do praktycz-

ności” — wygl. p. M. Ankiewiczowa, 14.35

— 14.50. Bitwa pod Płowcami, 14.50 — 15.30.

Transmisja z Brna wyścigu samochodowego.

15.30 — 15.50. „Urządzenie wnętrza kurni-

ków i zabezpieczenie ich przed zimą”, 16.00

— 16.20. „Szkodliwe grzybnie w rolnictwie

i ogrodnictwie” — wygl. inż. J. Żukowski

(Tr. z Katowic), 16.20 — 16.30. Pieśni ludo-

we, 16.30 — 16.50. „Pasięka przed zimą” —

wygl. kpt. Kaz. Bajorek, 16.50 — 17.00. Pie-

śni ludowe, 17.00 — 17.30. Program dla dzie-

ci starszych i młodzieży, 17.30 — 17.35.

Przerwa, 17.35 — 19.00. Koncert popołud-

niowy, 19.00 — 19.20. Rozmaitości, 19.20

— 19.25. Komunikat Tow. do Zachęty Hodowli

Koni, 19.25 — 19.40. Płyty gramofonowe.

19.40 — 19.55. Skrzynka pocztowa, 19.55

— 20.00. Komunikat P. I. M.-a, 20.00 — 20.15.

„Genewskie sylwetki”, 20.15 — 22.00. Kon-

cert wieczorny, W przerwie Kwadrans Li-

tracki. Baśń „Warszawa” — wygl. red. Eug.

Schummer, 22.15 — 22.25. Komunikaty, 22.25

— 22.30. Komunikat sportowo-lotniczy, 22.30

— 23.00. Recital śpiewaczy Marii Oertel,

23.00 — 23.05. Odczytanie programu a

dzień następny, 23.05 — 24.00. Muzyka lek-

ka i taneczna.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

CO ZOBACZYMY DZIŚ NA BOISKACH CAŁEJ POLSKI

Dzisiaj odbędą się następujące imprezy spor-

towe:

Stadion Legii godz. 11. mecz ligowy Czar-

ni — Warszawianka.

Boisko Polonii godz. 15.45 mecz ligowy

Polonia — Warta.

Boisko Skry godz. 10 zawody lekkoatle-

tyczne Makabi, godz. 12 mecz o wejście do

Ligi Skra — Legia (sędzia p. Laskowski),

godz. 15 mecz Hakoah (Łódź) — Makabi

Pozatem o godz. 11 pięciobój lekkoatlety-
czny o mistrzostwo W.R.S.K.O i robotnicze

mistrzostwa lekkoatletyczne Warszawy k-

sy II-ej.

Boisko AZS, godz. 15.30 mecz Hakoah

(Bedzin) — Gwiazda.

Lokal Makabi godz. 16 dokończenie tur-

nieru gier Makabi.

Przystań WKS, Żoliborz godz. 10 regaty

kajakowe.

W Jabłonie godz. 10 biegi szosowe na

20 i 50 km. (pierwszy krok red. „Stadionu”)

i 100 km. (bieg WTC).

W Tallinie nasi jeźdźcy biorą udział w za-

wodach konnych.

W Poznaniu tenisowe mistrzostwa Wiel-

kopolscy i finał druż. mistrz. lekkoatl. War-

ta — AZS.

W Toruniu tenisowe mistrz. armii.

W Bydgoszczy bieg maratoński.

W Krakowie mecz ligowy Cracovia — P-

goń i mecz na 5 km. Virtanen — Kusoci-

ski.

W Łodzi finały koszykówki kobiecej c

mistrz. Polski, mecz ligowy ŁKS — Garba-

nia i mecz o wejście do Ligi ŁTSG. — Grv.

We Lwowie finał tenisowych drużyno-

wych mistrz. Polski, mecz bokserski o draż.

mistrz. Lwowa, mecz ligowy Lechia — Wi-

śła.

W Siedlcach mecz o wejście do Ligi 22 p.p.

— Revera.

W Radomiu mecz o wejście do Ligi RKS.

— Naprzód.

W Wilnie mecz o wejście do Ligi 1 p.p.

legi. — 82 p. p.

W Białymstoku mecz lekkoatletyczny Bia-

łystok — Wilno.

Z różnych dziedzin

WCZORAJSZE ZAWODY ELIMINACYJNE.

Wczoraj na boisku w Agrykolu rozegrane

zostały eliminacyjne zawody lekkoatlety-
czne w związku z ustaleniem składu repre-

zentacji na mecz z Belgią 11.X w Brukseli.

Zawody te dały wyniki następujące: bieg

100 m.: 1) Kozłicki (AZS) 11.1 s., 2) Kai-

nowski (Polonia), 3) Łada (AZS) 11.3 Bieg

5 km.: 1) Hartlik (Katow.) 15.58, 2) Strzał-

kowski (Białystok) 16.18, 3) Adamczyk (O-

rzeł). Bieg 400 m.: 1) Weiss (AZS) 53 sek.

2) Miller (AZS) 53.4, 3) Skowronski (War-

szawianka) 54.2.

Definitywny skład drużyny ustalony bę-

dzie w przyszłym tygodniu.

ZAWODY „GWIAZDY”.

Pierwszy raz w Warszawie Hakoah (Bę-

dzin) rozegra zawody piłki nożnej na boisku

A. Z. S. Dziś o godzinie 3.30 po południu

Gwiazda wystąpi w najlepszym składzie,

chcąc się zrewanżować za poniesione w Bę-

dzinie porażki.

Równocześnie o godz. 3 odbędzie się rów-

nież na boisku AZS, zawody lekkoatlety-
czne we wszystkich konkurencjach ZASS. —

RKS. Gwiazda.

Tego samego dnia odbędzie się mecz bok-

serski Skoda — Gwiazda o godz. 8 wiecz.

w sali KS. Skoda (Nalewki 2a) w 7-iu wa-

gach.

Samobójstwo urzędnika

Wczoraj w lesie Rembertowskim znalezio-

no zwłoki urzędnika Ministerjum Przemysłu

i Handlu, 25-letniego Witolda Kondraczuka,

który wystrzelił z rewolweru w prawą

skroń pozbawił się życia.

W liście, który znalaziono przy denacie—

samobójca podaje powód rozpaczliwego

kroku — zawód miłosny.

Z GŁODU

Przed domem Warecka 11, zasnęła

i upadła na chodnik 37-letnia Marja O-

staniekiewicz, pracownica igły (Dęblin).

Lekarz Pogotowia stwierdził, iż przy-

czyną zasnęła była wycieńczenie z

głodu. Lokatorzy wspomnianego domu

ofiary głodu nakarmili, lekarz zaś—wrę-

czył bony na bezpłatne obiady.

WYPADKI PRZY PRACY

Zajęty przy odnawianiu domu przy

ul. Marszałkowskiej 60 murarz, 36-letni

Władysław Damentko (Elektryczna 1),

spadł z drabiny z wysokości pół piętra.

Lekarz Pogotowia stwierdził ogólnie po-

tluczenie, wstrząs i ranę tłuczoną w o-

kolicy lewego ucha. Po opatrunku D.

przewieziono do szpitala Przemienienia

Pańskiego.

WYPADKI SAMOCHODOWE

Na rogu ul. Stawki i Dzikiej został

potracony przez samochód 41-letni Nu-

chim Klajnerman, robotnik (Wołyńska

11), który doznał potłuczenia prawej

stopy.

— Na Krak. - Przedm. 63 była naje-

chana przez samochód 60-letnia Marja

Relcewiczowa (Piękna 23), która dozna

ła potłuczenia głowy.

EPILOG LICYTACJI Z PRZESZKODAMI

Do lokalu żydowskiego tow. „Ostat-

niej Posługi” (Grzybowska 21), trudnia-

cego się przeważnie grzebaniem ubogich

zmarłych, przed kilkoma dniami przybył

komornik, policjant i delegat Z. U. P. U.,

celem dokonania licytacji, za zalegale od

szeregu miesięcy składki za pracowni-

ków tej instytucji. Na wieść o licytacji

w dobroczynnej instytucji, do lokalu „O-

statniej Posługi” przyszło kilkudziesię-

ciu tragarzy, handlarzy i t. p. Komornik

i przedstawiciel Z. U. P. U. chcieli za-

brać puszkę z pieniędzmi, które zebrano

przed wejściem na cmentarze w o-

kręsie „Sądnego Dnia”. W czasie wy-

nikłego zajęcia wszystkie puszkę zgini-

ły. Jak się obecnie okazało puszkę za-

brali tragarze i handlarze, przenosząc

do swych mieszkań.

Wczoraj wszystkie puszkę z nienaru-

szonemi plombami przyniesiono do lo-

kalu „Ostatniej Posługi”.

Sąd Okręgowy skazał Kielkowskiego na

15 l. więzienia.

FARMACEUTA KASY CHORYCH PRZED SĄDEM

W sądzie grodzkim rozpatrywano wczoraj

sprawę farmaceuty Kasy Chorych Stockiego

oskarżonego przez rodziców 8-letniej Jani-

ny Szczepańskiej, która po zażyciu lekar-

stwa udzielonego jej przez Stockiego omal

że nie umarła.

Dziecko chorowało na żółtek. Lekarz

Kasy Chorych orzekł, że cierpi ono na ro-

baki i przepisał pigułki, wytłumaczywszy

matce sposób użycia.

W aptece Kasy Chorych środka tego nie

mieli, więc wystawili receptę na aptekę Ge-

Stulecie największego odkrycia naukowego ubiegłych wieków

W bieżącym miesiącu 42 narodził się w Anglii na czele świętych setną rocznicę jednego z epokowych wydarzeń w dziejach fizyki, mianowicie odkrycia przez Michaela Faradaya, zjawiska indukcji elektromagnetycznej. Faradayowi, stawianemu przez świat nauki obok wielkiego Newtona, świat zawdzięcza również stworzenie pojęcia pola elektrycznego i magnetycznego, odkrycie praw elektrolizy, skraplanie gazów, wykrycie związku magnetycznego między elektrycznością a światłem i t. d. Odkrycia te można nazwać prawdziwie epokowymi, gdyż wszystkie nowoczesne zdobycze byłyby nie do pomyślenia bez podstawy, na której wyrosły — bez prac Faradaya.

Michael Faraday pochodził z York-shire w Anglii. Ojciec uczonego

miał kuźnię obok mieszkania

i „grzmiał” młotem od świtu do wieczora. Młodziutki Michael nie zdradzał chęci do kowalskiej roboty. Po długich perypetiach domowych udało się przekonanie, że chłopiec będzie jakimś artystą i dlatego oddano go do introligatora.

W trzynastym roku życia, t. j. w roku 1804, Michael Faraday zaczął pracować

„samodzielnie”. Najpierw jako chłopiec sklepowy u księgarza, używany najczęściej do posyłek, a następnie, jako praktykant introligatorski. Tu Far-

MICHAEL FARADAY
jako 17-letni młodzieniec

aday zapoznał się z książką, która zdecydowała o jego wielkiej karierze.

Wkrótce Faraday przeszedł do księgarni francuskiej p. Ribeau w Londynie, tak samo, jak wielki filozof Locke.

Jak to zwykle bywa w karierze samouków — losami maluczkich wówczas Faradaya rządził szczęśliwy zbieg okoliczności. Młody człowiek poznał się z niejakim p. Masquiere'em, od którego nauczył się sztuki kreślenia i otrzymał wskazówki, co należy czytać, aby dowiedzieć się, że się nic nie wie.

Mądry przyjaciel skierował Faradaya na cykl popularnych odczytów naukowych przy Fleet Street, opłacanych po szynlingu za cykl.

Z notatek pozostawionych przez innego przyjaciela Faradaya, niejakiego Benjamina Abbotta, kwakra, dowiadujemy się, jak Faraday hartował się w

swem niezłomnym postanowieniu i zdobywania wiedzy przez samouctwo i jak osiągnął największą sztukę w samodzielnej kształceniu się: poznania właściwego swemu usposobieniu i zdolnościom kierunku wiedzy, a zatem wyboru zawodu.

Pewnego razu znalazł się Faraday na wykładzie uczonego fizyka, sir Humphry Davy'ego w Królewskim Instytucie Nauk w Londynie.

Nowy rywal Nurmiego

LETHINEN,

fenomenalny biegacz fiński, uznany za groźnego rywala Nurmiego.

ŚNIEG POKRYŁ BIAŁYM CAŁUNEM GÓRY CZESKIE

W górach czeskich spadł obfity śnieg. Góry Olbrzymie, Sudety i Las Czeski są pokryte grubą warstwą śniegu i przedstawiają prawdziwy zimowy widok. W wyżej położonych miejscach komunikacja została przerwana z powodu zasp śnieżnych. Podobne opady śnieżne w obecnej porze roku nie były w Czechach notowane od 1879 r.

KSIEGARNIA ROBOTNICZA WARSZAWA, WARECKA 9 tel. 229-70 P.K.O. 1228

poleca
Ajnenkiel E.: „Pierwszy bunt robotników łódzkich w roku 1861”. Str. 24 zł. — 90.
Martynowski S.: „Łódź w ogniu”. Str. 184.
Ilustrow. Zł. 5.—.
Porczak M.: „Piatiletka sanacyjna”... gr. 50.

Młody słuchacz, wyróżniający się pozatem pięknym piśmem, zrobił notatki z wykładu Davy'ego i posłał je uczonemu z prośbą o przyjęcie na bez-

MICHAEL FARADAY
u schyłku życia.

płatną praktykę w Instytucie. Profesor trafnie ocenił zdolności Faradaya i od razu przyjął skromnego pracownika sklepowego, bez żadnych kwalifikacji naukowych, dyplomów i świadectw, na stanowisko swego prywatnego asystenta w Instytucie. Już w pierwszym roku młody asystent — samouk wykazał rzadkie zdolności i zamilowanie do nauk przyrodniczych, zwłaszcza chemii i fizyki.

Faraday wyjechał wkrótce ze swym profesorem, w owych gorących latach 1814 — 1815, wojującej Europy napoleońskiej, na kontynent, gdzie zwiedził Francję, Szwajcarię, Italię, Niemcy i

Belgię. Po powrocie mianowano go już asystentem Instytutu.

Michael Faraday otrzymał wkrótce stanowisko profesora Instytutu.

W ostatnich latach życia stracił pamięć. W roku 1860 nie był już zdolny do żadnej pracy twórczej. Zasnął na wieki w fotelu swoim, w laboratorium w Hampton Court dnia 26-go sierpnia 1867 roku w pięknej willi, którą otrzymał w darze od królowej Wiktorji.

Faraday zetknął się około 1860 roku ze znakomitym uczonym, Jamesem Clerkem Maxwellem, z którym pracował w zakresie nauk elektromagnetycznych, jako początku późniejszej nauki o falach radiowych — elektromagnetycznych.

Obaj ci wielcy ludzie pozostawili po sobie między innymi dzieło p. t.

„Traktat o elektryczności i magnetyzmie”.

Maxwell przyznaje, że poznanie działania fal radiowych zawdzięcza w wielkim stopniu pracom poszukiwawczym Faradaya, twórcy podstaw dzisiejszej techniki prądu zmiennego.

Oto w krótkich słowach życiorys wielkiego uczonego — samouka, który zadziwił i oświecił świat, dając mu podstawy do dzisiejszej wiedzy.

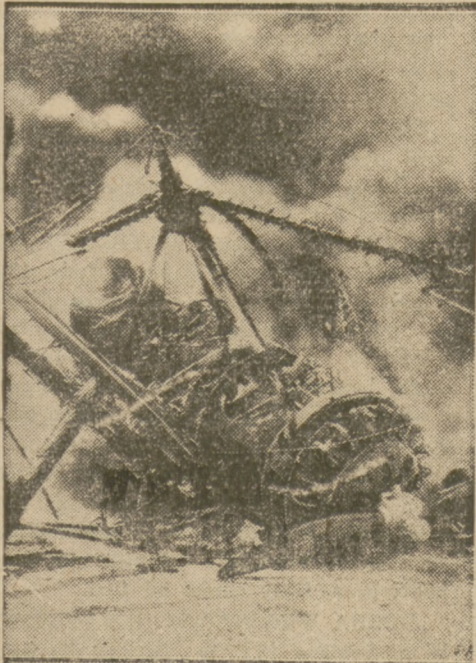
OBRAZKI Z POLSKI

Pomnik Jana Kochanowskiego W LUBLINIE

W Lublinie odbyło się uroczyste poświęcenie pomnika Jana Kochanowskiego, który został ustawiony na Placu Trybunałskim. Ilustracja nasza przedstawia pomnik oraz Komitet budowy.

HELIKOPTERY nie są bezpieczne dla lotników

W Cleveland (Ohio) w Stanach Zjednoczonych Ameryki Półn. odbywają się obecnie zawody lotnicze, w których zwracają ogólną uwagę helikoptery t. zn. samoloty, wzbijające się w powietrze w kierunku pionowym. Helikoptery te przesładują szczególny pech. W ostatnich dniach 6 tych helikopterów padło ofiarą płomieni. Na ilustracji naszej widzimy jeden z helikopterów, uczestniczący w zawodach, w płomieniach.

PODROŻ JASKÓŁEK na południe samolotem

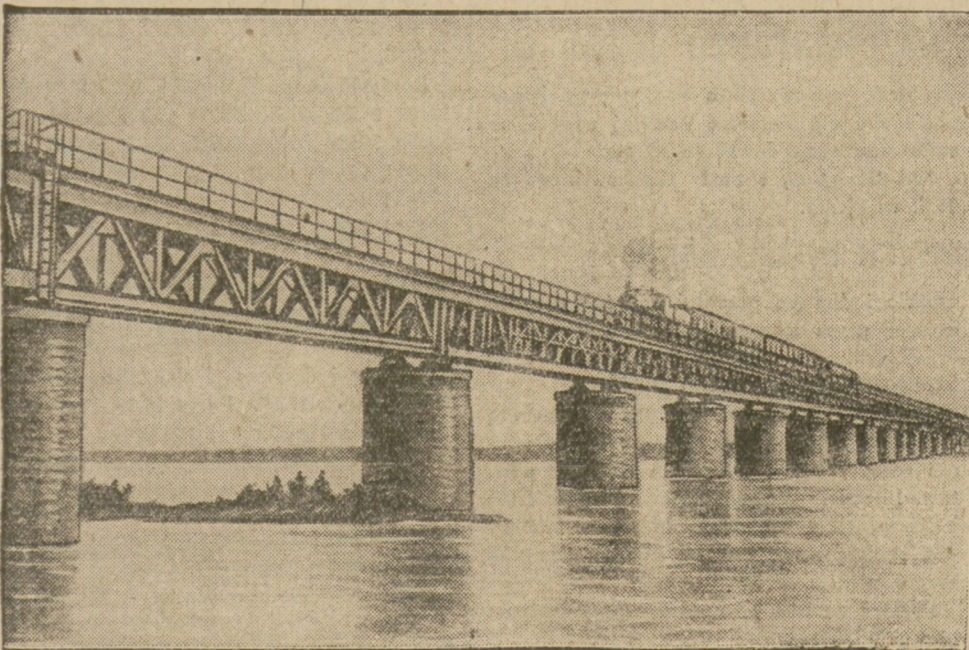
Niedaleko Wiednia spadł istny deszcz omdlałych z wyczerpania jaskółek.

Lecąc na południe, natrafili one na prądy powietrzne, które im utrudniały lot. Zmęczone, nie były w stanie dłużej borykać się z wiatrem i opadły na ziemię.

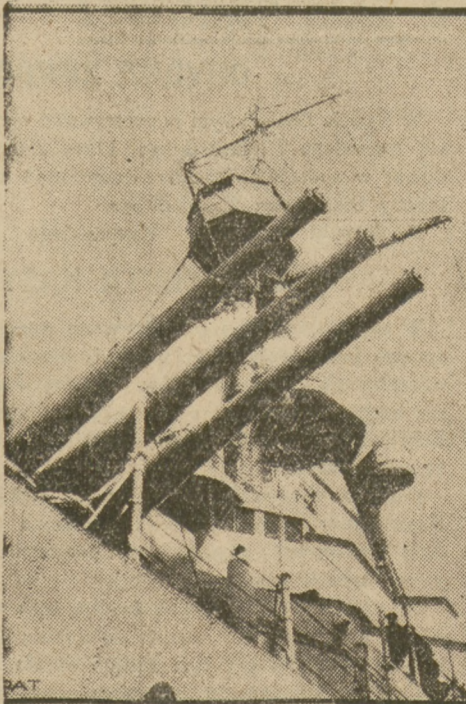
Miejscowa ludność rzuciła się na pomoc ptakom. W szczególności dzieci zajęły się zbieraniem jaskółek. Zdołano uratować ich około tysiąca; reszta — pozdychała.

Wiedeńskie Towarzystwo Opieki nad Zwierzętami postanowiło ptaki te odesłać samolotami na południe. W tym celu załadowano je do kilkunastu klatek — i dwa samoloty z jaskółkami poszybowały do Wenecji.

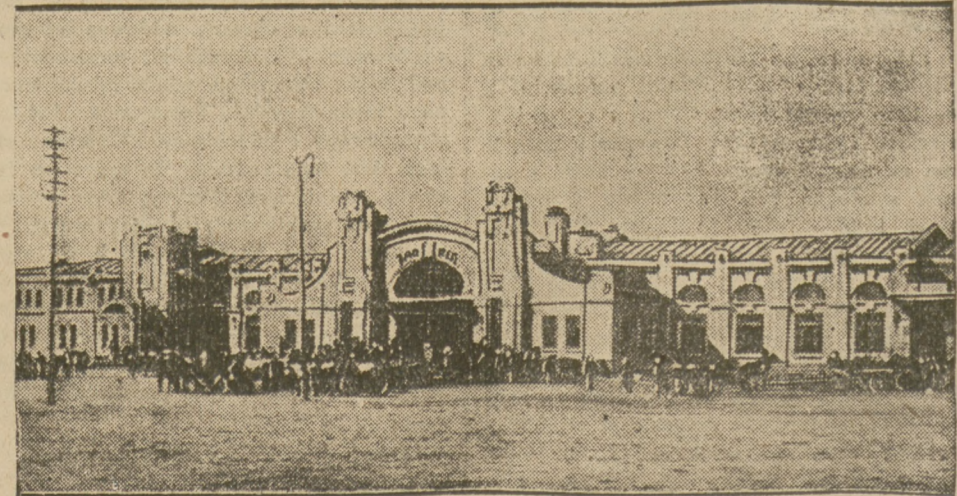
Ani Pokój ani Wojna Sytuacja na Dalekim Wschodzie

Most Wschodnio - Mandzurskiej linii kolejowej, pod Mukdenem, obsadzonym przez wojska japońskie.

Stalowe paszczce armat floty japońskiej skierowane na Chiny.

Dworzec kolejowy w Charbinie. Wojska japońskie, jak wiadomo, zatrzymały się niedaleko bram miasta.

W Charbinie znajduje się najliczniejsza kolonia polska w całej Azji. Ogólna liczba Polaków w Charbinie oceniają niektórzy na 100.000.

Rządy w mieście objęła Legja cudzoziemska, która broni miasta przed napadami chunchuzów.

WARUNKI PRENUMERATY: w Warszawie z odnoszeniem miesięcznie zł. 5.40, bez odnoszenia zł. 4.70, na prowincji miesięcznie zł. 5.40, zagranicą zł. 8.—. Za zmianę adresu 50 gr.
CENY OGŁOSZEŃ: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwyczajne gr. 20, komunikaty i nadesłane gr. 80, nekrologi do 60 mm. gr. 20, powyżej 60 mm. gr. 30, drobne za wyraz gr. 20.
Poszukiwanie i zaopiniowanie pracy bezpłatnie. Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Ogłoszenia zagraniczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń w tekście 5-szpaltowy, układ zwyczajnych — 10-szpaltowy. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Redaktor odpowiedzialny: WACŁAW CZARNECKI.

Wydawca RADA NACZELNA P. P. S.

Odbito w drukarni „Robotnika”, Warecka 7.